

ruh^{ve} madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Neşir
Organıdır

Cilt : 15, Sayı : 172, Mayıs 1974

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korateş

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

Haluk E. Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :

Taksim, Sıraselvler, Bilirgen

Çıkmazi Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokakı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 48 lira

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellithanesi

Kapak : İLLÜZYONLAR

Sevgili Okuyucular,

İnsanın evren içindeki yeri nerededir ve bu yerde elde edebilmesi için ne yapması gereklidir? Bu sorunun karşılığını verebilmek için bütün uygarlık tarihimizi gözden geçirmek, elde edilenlerle «akıl» gelişmesi arasındaki oranı saptamak gerekir diyorum.

Akıl uyanması için, uykuda olan idrakin uyanması için, nihayet tüm şuurun uyanması için bütün bu tekâmül süreci... Uyanmak, aydınlanmak; evreni, doğayı, kendini kişinin anlaması, anlamı ve amacı taahhütünde, şuurun en derin ve en yüksek yerindeki özili bilmesi için bütün yaşam.

«Tanrılık yönetiminde «uyurgezer» bir insanlık, yerini «uyanık» bir şuur sal topluma bırakacak; «akıl» imkân sınırları aşılacak, sadece bir enerji üreten olmaktan çıkıp, «değişimin» gizli gücü ile, enerji tüketen olacaktır. Şuursuz bir güç kaynaklığı yapan insanlık, tekâmülünün Dünya realitesi içindeki en son görevini, kendi gücünü «sağ ek» in emrinde bile

bile kullanarak tamamlayacak ve böylece bu devrenin defteri dırılacaktır.»

Ruh ile madde'nin «akıl ve bilgi» düzeyinde omuz omuza yürüyeceği günler yakındır. Uzay insanı ile Dünya insanının «evrensel kardeşlik» için çalışma ortaklığında bulunması yakındır. Gerçekte hayalin, hayalde gerçeğin payını anlayıp, gerçeküstünü yaşamamız yakındır. Maddenin enerjisiyle hayatın enerjisini bir arada bilerek evrimin emrine vereceğimiz gün yakındır.

Uyandırdığını sınıp da uyumakta olan dünya insanına durmadan gelen maddi ve manevi yardımların etkisi yüzeydeki olaylarda değil, derindeki: iç şuurda vicdanda, öz'de, yoğun şekilde artmaktadır. Hepimizin ödevi bu kozmik etkiye muhatap olup, kendi yerimizi bilmemiz, Tanrılık düzeyindeki eylemimizi bilerek yerine getirmemizdir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

OZMA ve KİKLOPS PROJELERİ

Başka uygarlıklar tarafından gönderilen sinyalleri ilk araştıran, 1961 yılında, Francis DRAKE oldu. Ozma projesi söz konusudur: aylarca, Green Bank'ın merkezinde (A.B.D.) 26 m. çapındaki bir radyoteleskop, 12 ışık-yılı uzaklıkta bulunan iki yıldızdan, ki gezegenleri olduğundan şüphe edilen Tau Ceti ve Epsilon Eridani'den gelen ışınları yakalamak için kullanıldı; incelenen dalga boyu 21 cm. lik (1420 mega Hertz) nötr hidrojen yayımlarıydı. Cocconi ile Morrison'u izleyen Drake, öteki toplumların gerçekten de temas sinyallerini göndermek için bu evrensel frekans kullanacaklarını düşünüyordu. Ozma projesinin sonuçları menfi oldu, tıpkı Verschurr'un teşebbüs ettiği pek önemli bir tetkikte olduğu gibi. Verschuur, Green Bank'ın 90 metre 42 cm. lik radyoteleskopu vasıtasıyla 21 cm. üzerinden yayın yapan 10 yıldız müşahade etti.

Bunlardan ikisini Drake seçmişti. Bu tecrübeler Ozma projesinin alıcılarından çok daha hassas alıcılarla gerçekleştirilmişti. Anten 90 m., hassasiyet 10 üzeri eksi 26 W/m². Hz. idi. On yıldızın yayınları içinde «zeki» sinyallerin yokluğu bu yıldızların çevresindeki bir uygarlığın mevcudiyetini ifadeye izin vermedi; bu yıldızlar yalnızca kudretli bir yüksek sınırı tesbite yaradı ki, bu kudretle muhtemel bir toplum Dünya yönünde yayınlar yapacaktır.

Verschuur bu sınırın, Barnard yıldızı için 665 kw., Tau Ceti ya da Epsilon Eridani için 6 mw. olacağını, verici antenin 100 m. çapında olduğunu farzederek hesapmıştı.

Verschuur tecrübelerinin olumsuz so-

nuçlarından şaşırmadı. Gerçekte Güneşe yakın bir yıldızın civarında mevcut teknolojik bir toplum için büyük bir şansın gerektiğini düşünmektedir. Ayrıca muhtemel dünya-dışı sinyallerin gerçekten 21 cm. dalga boyu üzerinden yayınlanmamış olduğunu sanmaktadır. Verschuur, bu frekansın radyo-astronomide büyük bir öneme sahip bulunduğunu ve gelişmiş bir uygarlığın kuşkusuz, bütün parazitden onu korumayı arzu edeceklerini belirtmektedir. O halde, diğer uygarlıkların mesajlarını araştırmak için en uygun dalga uzunluğu ne olacaktır? Bernard Olivier, Kiklops projesinin sonuç kısmında, nötr hidrojen yayınlarının frekansı (1420 megahertz) ile radikal hidroksil (1661 megahertz) yayınlarının frekansı arasındaki bütün alanın tetkikini önerir; hidrojen ve radikal hidroksil suyun ayrışmasının ürünüdür, ve Olivier «sıvı bandı» nın önerdiği alanı yetenekli bulmaktadır. Bu band, temel tartışma bakımından elverişli olan bu sıvı bandı, hayatı suya dayalı uygarlıklar arasında mesaj alış-verişi için doğal bir alan teşkil edebilir. Bununla beraber bir güçlük de var: öteki uygarlıkların gönderdiği işaretler, belli bir ekonomik sebep nedeniyle «sıvı bandı» nın 200 megahertzlik zayıf bir dalga boyundadır.

Olivier, bu sorunu çözümlenecek verileri inceleyen bir metodun tasarlandığını söylemektedir. Bu metod 100 megahertzlik bir alan içinde 0,1 hertz'lik bir çözüme şimdilik izin vermektedir.

1971 yılında NASA tarafından gerçekleştirilen Kiklops projesi, amaç olarak, dünya-dışı sinyalleri araştırma sistemi kavramına sahipti. Projenin sonuç kısmın-

da, bu incelemeye katılanlar ilk işareti yakalamak için seneler ya da yüzyılların gerekip gerekmediğini bilmenin mümkün olmadığını farkındalar; fakat bu bilgiler «dünya-dışı zekaları aramanın, dengeli bir uzay programı içinde tamamlanabilen meşru bir bilimsel teşebbüs olduğunu» işaret etmektedirler.

Ayrıca bu araştırmanın halkın muhayyilesini canlandırıp Ay ve Gezegenler gibi «ölü» yıldızlara inişi ilginç hale getirenleri de tutarlı kılmaktadır diye düşünmektedirler. Bu sonuçları yazanlar birkaç kilometre karelik radyoteleskopa denk bir anten şebekesinin inşasını öngörmektedirler. Buna gerektiği kadar çabuk başlamalıdır, diyorlar. Bu şebeke 6-10 milyar dolara ve on-oniki seneye mal olacaktır.

HAYATIN MENŞEİ HAKKINDA BİLİMSEL TEORİLER

2 ve 3 Nisan 1973'de Paris'de toplanan 17. Roussel - Uclaf yuvarlak masası'nın konusu «hayatın menşei» idi. Bu toplantıya biyofizikçi, bio kimyacı ve astrofizikçiler ile altı kadar Nobel Ödülü adayı katıldılar. Konferans ve tartışmalar pek ilgi çekici olmamasına rağmen, günümüzde gelişmekte olan büyük araştırma mihverini en iyi şekilde belirtmeye de izin vermiştir.

● Bağlıca güçlüklerden biri, canlı maddeyi teşkil edenleri bir araya getirmek ve nasıl meydana geldiğini anlamaktır. Teorilerini deneysel olarak gerçekleştirmektedir. Yirmi sene önce, S. Miller şimdi klâsikleşen bir deneyde, muhtemelen hidrojen, metan, amonyak, su ihtiva eden ilkel atmosfere benzer bir gaz karışımından elektrik akımı geçirerek bir miktar organik molekül sentezi yapabilmisti.

Fakat yıldızlararası organik moleküllerin keşfi, sadece dört sene evvel yapılan çok sıhhatli tecrübelerden, ve Jüpiter atmosferinin derin tetkikinden sonra teyid edilmiştir. (Carl Sagan)

● Şayet dünya yuvarlağının yüzeyini kaplayan ilkel okyanusların canlı bir organizmanın meydana gelmesi için gerekli

olan molekülleri ihtiva ettiği kabul edilirse, şüphesiz, organik madde aynı zamanda bir katalizör vazifesi gören taşıyıcı yüzeyde organize hale gelmesi ve polimerize olması için, kendiliğinden birikmek, konsantrasyon olmak zorundadır. Bir çok araştırmalar monmorilonit cinsinden kilin ya da başka maddelerin katalitik rolü üzerine yöneldi. (Paecht - Horowitz)

L. Orgel, böylece, California'daki Ölü Vadi'de bulunan çölümsü bölgelerde rastlanabilen 65 derecelik ısı enerjisini bir kaynak olarak kullanmak suretiyle destek olarak üridin, fosfat, magnezyum ve üre'den hareket ederek, pek makbul bir verimlilikle, nükleik asitlerin öncülerinden birini, üridin - monofosfat'ı, imal etti.

Replikasyon vetirelerinin iyi anlaşılmasına doğru atılan adım A. Rich'in araştırmalarıyla temsil edildi: A. Rich'in çalışmaları RNA'ların (ribonükleik asit'lerin) yapısı üzerindedir. Ayrıca S. Spiegelmann da RNA'nın «in vitro» olarak (tüp içinde) yerini değiştirmeği başarmıştır.

● Hayatın menşei tetkikinde diğer bir deneysel yol, ilkel bir organizmanın izlerini keşfetmek üzere mevcut biyolojik sistemin analizidir. Böylece bazı peptid'ler tirozidin gibi antibiyotikler kompleks enzimlerin yüzeyinde sentez haline getirildiler. (F. Lippmann)

Mitokondriler de kalıntılı sistemler ihtiva eder gibidir: bunlarda her zamanki 20 RNA yerine 12 transfer RNA'sı bulunmaktadır. (F. Chappeville, M. Revel)

● Geniş bir alan içinde canlı sistemlerin ortaya çıkışını ve gelişmesine öncülük eden organizasyon ve ayıklama mekanizmalarına teorik bir yaklaşma yapıldı. (R. Lefever ve M. Eigen) Bu konferansta beliren birçok sorunlar askıda kaldı: optikteki asimetrisinin menşei, genetik kod'lar, bilhassa hayat nedir? meselesi.

Carl Sagan'la birlikte kendi kendimizi sormamız gereken soru şudur:

Hayatın karbon, sıvı su ve oksijen'e dayalı olduğuna inanmak gibi bir aşırı tutuculuğa, şovenizm'e bağlanmış olmaya-

(Devamı sayfa 38'de)

Bencilliklerimi Öldürdüm

Mehmet SANCAR

— Sen! Yine mi sen?!. Birazcık dalsam; bir anlık düşünce zaman bulsam; karşımda hemen sen!... Düşüncelerimde daima sen!... Neden hep sen de, başkası değil; başkaları hiç değil?!...

— Beni seviyorsun da, ondan... Diyeceksin!...

— Doğru! Seni sevdiğimden hep seni düşünüyorum... Ve düşünmek de istiyorum!...

Sen de aynı şeyleri düşünmüyor musun sanki hep?!. Ama, bunları ikimizden gayri bilenler var mı? Yok!... Neden yok? Sev-gilerimiz yasak da, ondan yok!...

Bir de insanlar, birbirlerine: «Birbirinizi sevin!...» diye öğütler verirler!... İşte biz birbirimizi gerçekten seviyoruz... İçten seviyoruz... Yürekten, ruhtan seviyoruz... Neden ayıphyorlar sevgilerimizi?!. Ayıp olan bir şey mi yaptık sevmekten, sevmekten başka?!. Hem biz mi istedik birbirimizi böylesine sevmeyi?!. İrademiz dışında olmadı mı her şey?!. Meşru olanların dışına taşık mı hiç?!. Onların koyduğu iffet, namus sınırını aştık mı hiç?!... Neden ayıphyorlar, niçin hor görüyorlar bizi?!. Neden yasak sevgilerimiz?!

— Sen de, ben de başkalarına aitez de, ondan, diyeceksin yine!...

— Pek iyi, pek güzel, diyelim buna... Ama, bu bencilliğin neresi iyi, neş güzel?!. Tekelciliği mi?!

Biz onları sevmiyor muyuz? Sevmesek yanlarında olur muyduk hiç?!

Bedenlerimiz, dünya şartlarına; onların kanunlarına, törelerine ve de kabullerine bir ihanette mi bulundu?!... Seven, sevilen ruhlarımız değil mi yoksa?!... Sonra; sevmek, sevmek insan aklıyla, irade-

siyle mi oluyor?!. Öyleyse, bu tekelcilik de neye?!

Biz, tekelciliği bırakmak istiyoruz; onlar, bırakmak istemiyorlar!... Toplum da onlardan yana!... Her fırsatta: «Birbirinizi sevin!...» diyen toplumcular hem de!...

Mevlâna'yı Tebriz'i'den kıskanan da bu insanlar değil miydi?!

Madde haristir; sınırı yoktur... Hep almak, sahip olmak ister!... Verme huyu, kendi kendine belirmez de, gelişmez de!...

Hırslarını yücelten, incelten, cömertleş-tiren ruhtur ancak...

Bizim sevgilerimizdeki vericilik gibi...

Sen bencilliği, ben diğerkâmlığı temsil ederken, ikimizin de verici olması, sevgimizden değil midir?... Sen sen için; ben de ben için yaşamazken ve bu geniş çemberin içine birçoklarını da sığdırmağa didinirken, yasak da niye sanki?!

Seni, bir şekilden çıkartıp almadım mı ben? Seni, bu şekilden çıkartıp sevmedim mi ben?... Sen, o şekildeki gibi kalmadın ki!... Ben de, bencilliklerimden yana olmadım ki!... Yükseltirken bir noktada buluştuk!... Kader noktası da diyebiliriz buna: Müsterek kader noktası...

Neydi şeklin senin, tarif etmem gerekirse: İnce, uzun yüzlüydün... Kara, kömür gözlüydün... Şendin, şakraktın bir de... Hem şuh, hem de tatlı sözlüydün!...

Bunlar, dış görüntüsündü senin... İç dünyana da sen in: Say bakalım, içte neydin?...

— İç dünyanı biliyorsun: Açılmış da, arnmıştım sana tek tek... Tekrar söylememi benden niye istersin?... Bildiklerini tekrarına bir gerek mi duyuyorsun?...

— Buna, bir gerek de diyebilirsin:

Arınmışlığının bir daha teyidi olmaz mı bu senin için kısaca tekrarın?...

— Anlıyorum: Yine beni sınıyorsun!... Kaybedenlerden olmak istemem... Tam nota hazırlan öyleyse :

Ben bir deve dikenli güldüm... Yaşadığımı sanarken öldüm... Hem de birçok kereler öldüm!... Bencildim; kaskatıydım!. Hemcinslerimi kıskanır; beni kıskanıyorlar, derdim!... Asıl düşük yaşayan bendim; onları düşük yaşıyorlar diyerek, en bayağica suçlardım!... Yapmadığım bühtan, yakıştırmadığım kötülükler kalmamıştı onlara!... İffetsizlik benim şiarımdı; namussuzluğu yapan bendim!... Dosdoğru: İffetli, namuslu gözükmeğe çalışan ikiyüzlü de bendim!.. Kaç kişiyi aldatmış!... Kaçıyla düşüp kalkmış!... Yine de uslanmamış!... Yine de utanmamıştım!... Yuvalar yıkmağa uğraşmış!... Gösteriş, desinler uğruna, sürterek yaşarken, sürttüğümü örtmeğe çalışmıştım hep!.. «İnsanların en dürüstü benim» iddialarıyla, sözde yaşamıştım işte... Hep kendimi öğer; başkalarını sanki döğerdim!... Hele hemcinslerimden söğmediğim kimse, hiç mi, hiç yoktu!... Bu kadar bencil, bu kadar katıyken; önce öldüm: Kendim!, nefsim! öldürdüm!... Sonra, sevgide dirildim... Sevgide inceldim... Sevgide yumuşayıp; inledim; ağladım; çirpindim!... Sevgide güldüm... Sevgide verici olup, güldürdüm... Bencilliklerimi öldürdüm... Ve, dikensiz gül oldum!... Yetmez mi, sevdiğim, bu kadar,...

— Yeter sevgi meleğim!... Şimdi beni can kulağıyla bir daha dinle öyleyse :

Eflâtun'un bir güzel sözü geldi aklıma; sevgiye dair :

«SEVGİ, KENDİLİĞİNDEN, NE GÜZEL, NE DE ÇİRKİNDİR: GÜZELDİR, ASIL ŞEKİLDE SEVMEK BİLİNİRSE; ÇİRKİNDİR, UTANMA VERECEK SURETTE SEVİLİRSE...»

Ne kadar güzel, ne kadar öz bir söz değil mi?!...

Sevgi, gerçekten de, bir tesir demetidir. Bir ışık hüzmesi gibi uzanır. O insanı, sarar, kuşatır, içine alır... Özüne, merkezine, mihrakına çekmek ister!... O insan

direbilir!... Sevgiyse çeker!... Direnen, o insan değil; o insanın bencilligidir; kaskatı maddesidir!... Halbuki ruh insan, sevgi tesirinin odağına doğru yükselmek, yücelmek, incelemek ister!... Madde insan, ağırlıklarının tutsağıdır; maddesinden, arzdan kopamaz!... Sanki o insanı; maddesinden yerçekimli, ruhundan sevgi cezbesi (çekimi) yakalamış; çekerler!... Sanki bölünmek isterler!... Bu hal, sevgide, bir iç savaşın hızlanışı gibi artar!...

Savaş, kazanılmak için: Teknik ister, bilgi ister, idrak ister, irade ister...

Yeryüzünde hızlandırılan bu iç savaşın, maddeyle ruhun savaşı olduğu şüphe götürmez...

O ferdiñ iç yapısı, eğitimi, öğretileri hangi yöne uygunsa, ağır basan taraf savaşa hâkim oluyor demektir bu...

Bencilliklerin yönettiği bir iç savaş, bütün çirkinlikleriyle o ferdi sarar: Yeryüzüne çiviler!...

Diğerkâmlığın elverdiği kadar yükselebilen ruhun ise, bu ulvi yüksek tesirden nasibi artar... Yükselbildiği oranda beslenir... Beslenebildiğince de bu kanaldan (bu merkezden), yücelir, incilir o ruh...

Gözlerimizin ayırdedebildiği güzelliklerden, yeryüzünün sadece bir bölümü, bir parçası olan; denizi, suyu, kumu, çakılı, toprağı, taşı mı?... Birazcık yükselince yeşillikleri, morlukları mı?... Daha da yükselince masmavi gökleri, bulutları, ayı, güneşi, yıldızları mı daha güzeldir?... Yoksa ruhumuzun, madde kayıtlarından sıyrılarak, engin ve geniş sonsuzluklarında sırayabileceği güzellikleri mi? Ne derisin?!...

Sevgi hüzmесinin arza çarpan ucundaki güzelliklerle; üç boyut üstüne yükselbilmemizle yakalayabileceğimiz yüce güzellikler arasında öylesine keskin hatlar, öylesine keskin sınırlar vardır ki, bıraksalar —ağırlıklarımız bizi bıraksa— yana, kavrula odakta sevgi odunda— erimek, yanmak, yok olmak isteriz bu güzellikler uğruna!...

(Devanı sayfa 27'de)

VE ANALIK...

Erol ERDOĞMUŞ

Omuz veriyoruz dünyaya gelenlere. Başkaları omuz verdi de, öyle geldik yeryüzüne biz. Birdirbir bu; birdirbir oyunu.. Yeryüzüne gelmeleri için omuz verdiklerimiz kanımızdan alıyorlar, dokumuzdan alıyorlar, malımızdan alıyorlar. Biz de başkalarının kanından, dokusundan, malından almıştık da öyle gelmiştik yeryüzüne... Alıyoruz, veriyoruz; alıyoruz, veriyoruz... Benden alıp bana vermiyorsun sen. Senden alıp sana vermiyorum ben. Başkalarından alıyor, başkalarına veriyoruz biz. İnsanlıktan alıyor, insanlığa veriyoruz. Yeryüzüne getirilirken insanlığa borçlanıyoruz; nur topu bir evlât getirerek yeryü-

züne, insanlığa karşı ödülümüzü borcumuzu.

Ana... Yeryüzüne getirirken yavrusunu, babadan çok daha fazla yükümlenen; çok daha fazla veren kanından, dokusundan, çabasıyla yavrusuna. Vermek? Vermek, geri almamaktır. Bir değeri, karşılığını geri almaksızın; istemeksiz, beklemeksiz bağışlamak; işte vermek budur.

Vermeye ihtiyacı olan verir. Almaya ihtiyacı olan alır. Çok vermeye ihtiyacı olan çok verecektir. Ve de çok alacaktır, çok almaya ihtiyacı olan. Çok vermeye ihtiyacınız varsa eğer, ana olursunuz. Geri mi alıyorsunuz verdiğinizizi, vermiyorsunuz öyleyse... Vermek, hem de çok çok vermek ihtiyacında olduğunuz halde vermiyorsunuz... Bu yüzden tekâmüllünüz gecikmeyecektir. Tekâmül geciktirilemez. Zaman ızafidir çünkü. Herkesin zamanı kendi ihtiyacına göre hızlanır yavaşlar. İzfafiyetli tayin eden ihtiyaçtır.

Analık vermek, vermek sevmektir. Sevmek kendi kendinden, kendi yalnızlığından, kendi tek başına bırakılmışlığından; geri almaksızın vererek kurtulmasıdır insanın. Bu nedenle ateşten gömlek değildir analık. Analık canyeleğidir, bencilliğin bir bardak suyundaki fırtınalarda boğulmaktan seni kurtaracak, canyeleği. Sen verememiş satmış, ya da kiralamış olabilirsin senden istenenleri. Böyle yapmışsan eğer, buna ihtiyacın olduğu için yapmışsındır. Senin için doğru olan, senin için iyi olan, senin için güzel olan, senin ihtiyaçlarına uygun olanlardır. Eğer ihtiyacın varsa, bencilliğin bir bardak sudaki fırtınalarda boğulmaktan kurtaracak analık canyeleği; seni dize çekerek boğmak isteyen çelik yelege bırakabilir yerini. Çok zor olur su üstünde kalabilmek bu durumda.

Cennet, diyor Hazreti Muhammet; «Cennet, anaların ayakları altındadır.» (1). Analık nasıl bir tekâmül düzeyi olmalıdır ki, cennet anaların ayakları altında kalmalıdır? Ruh ve madde açısından psikolojik analık ise madde planına tekabül eder. Madde planında analık, bir daha geri almamak üzere kanından, dokusundan; ruh planında analık ise, ödünçsüz olarak ben-

liğinden vermektir; borçlandırmamaktır evlâtlarını; 'Tekâmül' etmektir gerçek analık yaşantısı içinde. Tekâmüllerinin bu düzeyindeyse eğer analar, nur vardır yüzlerinde; ayakları altındadır cennet. Tekâmüllerinin bu düzeyindeki anaları sevin-dirmek mutluluk verir evlâtlara, yüceltir evlâtların duyusunu, düşünüşünü, davranışını. Bu ışıklı analar, kendi aileleriyle birlikte çevrelerini de nurlandırırılar. Çoksa eğer böyle anaların sayısı bir toplumda; dosttur kardeşler, akrabalar, komşular, yurttaşlar... Nasıl madde ruhtan üstün tutulamazsa; biyolojik analık da öyiesine üstün tutulamaz psikolojik analıktan. Biyolojik analığın yönü psikolojik analığa, psikolojik analığın yönü insanlığa doğrudur, tekâmüle doğrudur. Enkarnasyonlardaki analık rolü; at'tır, otombildir, uçaktır tekâmül yolcusu için. At'ı koşturamadığı, otomobili koşturamadığı, uçağı uçuramadığı müddet kadar geri kalacaktır. tekâmül yolcusu ancak; kendisine analık yaşantısıyla bir olanak, bir avans verilmiş olmasına rağmen... Tekâmül muhasebesinde zarar yoktur. Tekâmül muhasebesinde kâr vardır daima; ama az ama çok kâr; fakat kâr vardır hep. Başkalarına göre geri kalanın tekâmül bilançosunda, başaklarına göre az kâr vardır. Tekâmül mülteşebbisinin kendisine göre kârı az mıdır çok mudur; önemli olan budur. Ve de; kendisine göre herkes kârdadır tekâmül bilançosunda.

«Rabbin razılığı» demiş güya Hazretî Muhammet «ananın babanın razılığındadır, gazebi de onların gazebinde» (2). Hazretî Muhammede söylemediği pek çok söz söylenmiştir. Bu sözün doğru olup olmadığını erbabına bırakarak yorumlayalım. Bir defa, «Rabbin razı oluşu / Rabbin razı olmayışı» düşünülemez; Rab insan değildir çünkü. İnsanların ancak arzuları ihtirasları, bu arzu ve ihtiraslara karşı aşılması güç engelleri, sınırları; bu engeller ve sınırlar karşısında yenilgileri, yenilgiler karşısında öfkeleri, kızgınlıkları; engellere sınırlara karşı zaferleri. sevinçleri, razılıkları olabilir ancak.

Rabbin razılığı, ananın babanın razılığında ve gazebi de onların gazebinde nasıl birleşebilir? Birer kul, birer insan olan ana baba ne kadar mükemmel, ne kadar kâmil olurlarsa olsunlar; Rab ile aralarında bir aynıyet düşünülemez. Hiç bir ana baba düzeyine çıkamaz, ve de Rab hiç bir ananın babanın seviyesine indirgenemez.

Yine demiş ki, Hazretî Muhammet, eğer demişse (3); «Bir kişi, anasının babasının yüzüne rahmet gözüyle onları esirgeyerek bakarsa Allah ona kabul edilmiş bir hac sevabı yazar». Herkes anasının babasının yüzüne sevgiyle bakar, bakmalıdır. Ama ne kadar müddetle bakmalıdır? Fotoğrafçıya poz verecek kadar mı? Bir saat mi? Bir gün mü? Bir ay mı? Bir yıl mı? Bir ömür mü? Bu belirtilmemiş. Kabul edilmiş hac sevabının değerini mukayese etmek olanacağımız yok, bu yüzden.

Sahabeden biri; «İyilik etmek için halkın içinde en lâıyk olanı kimdir?» diye sormuş da diyorlar Hazretî Muhammede; «Anandır, anandır, anadır; sonra baban sonra da yakından yakına yakınlık derecesine göre akraban» (4); demiş Hazretî Muhammet. İyilik etmek için halkın içinde en lâıyk olanı, hiç kuşkusuz iyiliğe en fazla ihtiyacı olandır. Üstelik yakınlık derecesine göre tapılan iyilik bir borcun ödenmesi; verilenin geri alınması; alış verişidir; iyilik sayılmaz. İyilik madden ve manen karşılık beklemeksizin verilir.

Hor görmüyorum anaları, yermiyorum. Sadece ananın niteliği konusunda tekâmül açısından neler düşünülebileceğini belirtmeye çalıştım. Anaların, kendi analık düzeylerini kontrol edebilmelerine yardımcı olmak amacıyla; bilinen bir şiiri hatırlatmakla yetineceğim. Benzeri olaylarda içtenlikle «Bir yerin acıdı mı evlâdım,» diyebilen ana, yazdıklarından alınmayacaktır.

- (1) Abdülbakî Gölpinarlı, Hız. Muhammet ve Hâdisleri; sayfa: 101
- (2) a.g.e Sayfa: 93
- (3) a.g.e Sayfa: 95
- (4) a.g.e Sayfa: 82

Ufo

Aktüalite

Selman Gerçeksever

UFO'LAR YARALARI TEDAVİ EDİYORLAR

GÖZLEMLER

Hans Klotzbach. (1948, Germany)

25.Mayıs.1948 de, Hans Klotzbach isimli genç bir Alman Lüksemburg'a giden bir kömür treninde pasaportsuz bulundu. Gece tren Wesserbillig istasyonuna yaklaşınca Klotzbach demir yolunun kenarına atladığı zaman her iki bacağından da ağır yaralanmıştı. Çok kan kaybettiğinden hemen hemen hiç yürüyemeden oracıkta bayılıp kalır. Anlattığına göre, kendine geldiğinde bir Uçandaire içindeydi. İçinde bulunduğu kabin tarifi imkânsız mat bir mavî ışıkla aydınlatılmıştı. Gözlerini açtığı zaman Almanca bir ses kendisine hitabederek, dünyanın geleceğiyle ilgili bilgiler vermiş, bazı âfetlerden bahsetmişti. Aynı zamanda demir yolu kenarında ölmek üzere olan kendisine rastladıklarını, acıdıklarını ve yardım ettiklerini anlatır. Anlatılanları sonuna kadar dinler. Konuşma biter bitmez tekrar kendinden geçer.

Dört gün sonra Hans Klotzbach kendine tekrar geldiğinde Lüksemburg'un 6 km. içinde ve tren den atladığı yerden 10 km. kadar uzaktadır. Pantolonun şurası burası yırtılmış ve yer yer büyük kan lekeleri vardı. Pabuçlarının içi kurumuş kan ile doluydu.. Fakat incinmiş bacakları tamamen iyileşmişti. (FSR-Sep-Oct 1969)

YORUM

Bilhassa UFOLOJİ konusu hakkında kulaktan dolma bilgisi olanlar, Uçandaire kelimesini işittikleri zaman, hızları, vücut yapıları ve elbiseleri bizim alışık olduğumuzdan çok farklı (genellikle korkunç), ellerinde öldürücü ışın tabancaları bulunan, dünyalılara karşı mütecaviz niyetler taşıyan yaratıklar gelir gözlerinin önlerine.

Nâdir olarak tesbit edilen menfi uzaylıların dünyalılara karşı giriştikleri zararlı faaliyetler dışında Uçandariler'le dünyamıza gelen Uzaylılar (herhangi bir dünyalıyı araçlarına alıp götürseler veya onu geçici olarak da olsa, hareketsiz hâle getirseler bile) dalma iyiniyet taşımışlardır. Menfi veya müsbet Uzaylılar'ın ne gibi yüksek amaçlarla dünyamızda faaliyette bulduklarını başka bir yazımıza bırakarak, şimdi yukarıdaki olayda sözkonusu genç dünyalının (4 gün gibi kısa bir sürede, şifa bulması imkânsız gibi görünen) yaralarının nasıl iyileştiğini düşünelim:

Ashında aşağıdaki havadislerden anlamaktayız ki, böyle süratli bir tedavi imkânsız değildir ve bunun ilkel denemeleri hâlen Kanada'da yapılmaktadır:

1. The Toronto Star (Tuesday-Sep.5.1972)

Bu konudaki projede asistan olarak çalışan tıp öğrencisi bayan Susan Halter'in açıkladığına göre, bu teknik, Dr. Alan Tanner ve Prof. Romero Sierra tarafından, kuşların uçaklara çarpmasını önleyici tedbirler üzerinde çalışırken bulunmuştur. Her iki araştırmacı da bu buluşlarını Elektro-Uyku ve Elektroanestezi Beynelmillel Sempozyumunda açıklamışlardır.

Bayan Halter'in verdiği bilgiye göre, Açık yaraların tedavisini hızlandırmak üzere elektromanyetik radyasyon kullanılmaktadır. Bu şekilde vücudun yarayı kapatmak üzere giriştiği faaliyet hızlandırılmaktadır. Elektromanyetik alan içinde lifli bir protein olan collagen çoğalması hızlanmaktadır.

Bu tedavi ile birlikte yaralıya histamine de verilmektedir. Bu sayede yaralı dokulardaki kılcal damarlar genişler ve açılır.

2. The Sault Daily Star (Tuesday, Sep.5.1972)

Henüz deney hayvanları üzerinde yapılan çalışmalarla, açık yaraların iyileşme süresini günlerden saatlere indiren bir tedavi şekli üç Kanada'lı bilim adamı tarafından bulunmuştur. Millî Araştırma Konsülü'nün Laboratuvar Şefi olan Dr. Alan Tanner çalışmalarını henüz deney hayvanları üzerinde yapıldığını ve sonuçların ilk olarak Electro-Uyku ve Elektroanestezi Beynelmillel Sempozyumunda (Varna, Bulgaristan) açıklanacağını bildirmiştir.

Yine Dr. Tanner'in açıkladığına göre, söz konusu tedavi şeklinde görülen ışığınkinden daha uzun dalga boyları kullanılmaktadır. Aynı zamanda histamine uygulamasına da ihtiyaç vardır. Zira bu tabii madde yaralı organdaki kılcal damarları genişletip, sirkülasyonu kolaylaştırmaktadır. Tedavide kullanılan elektromanyetik alan collagen çoğalmasını hızlandırmaktadır. Zaten bu hızlanma paralel olarak histemine ilâvesi zarurî hâle gelmektedir. Dr. Tanner'in kendi ifadesine göre, histemine ile birlikte elektromanye-

tik alan normal iyileşme hızını 100 katına çıkarmaktadır. (FSR-Nov/Dec 1972-P.9)

Uzaylılar tarafından, yukarıdaki olayda Alman gencine uygulanan tedavi şekli bizlere ister istemez Spiritüalizmdeki Ruhsal Şifayı hatırlatmaktadır. Sadece şifa konusunda değil, spiritolojinin birçok konularıyla Ufoloji arasında pekçok benzerlik vardır. Bu alanda da araştırmalar var:

İngiltere Uçandaire Araştırma Cemiyeti Başkanı Capt. Ivar Mackay'ın «Filyin Saucer Review» (FSR) isimli Uçandaire dergisinde çıkan yazısında belirtildiğine göre ruhsal olaylarla, Uçandairelerle ilgili olaylar arasında birçok benzerlikler vardır. Sayıları gitgide artmakta olan araştırmacıların kanaatlerine göre, atmosferde dolaşmakta olan Uçandairelerin fonksiyonları süper normal olaylara çok benzemektedir.

Mackay'ın ifadesine göre Uçandairelerin ortaya çıkışlarıyla ruhi tezahürler arasında ilişkiler kurulması mümkündür. Ruh celselerindeki tezahüratı yarım ömürlük bir süreden beri incelemekte olan Mackay, Uçandaire olaylarıyla bunların arasında çelişki gibi görünebilecek çok az olayın bulunduğunu söylemektedir. Mackay'ın Ufoloji alanındaki çalışmaları da 30 yıl öncelerinden başlamaktadır. Bu benzerlikler ilgilileri birçok yeni araştırmalara sürükleyecek niteliktedir.

Okültizm'i, «Maddenin ve şuurun ötesindeki kanunları ve bunların bizim ve çevremiz üzerindeki etkilerini araştırma yolu» olarak tanımlayan Mackay, bazı bilim adamlarının, diğer varlık tabakalarının mevcudiyetini «paralel kainatlar» deyişi ile açıklamasını da enteresan bulmaktadır. Yukarıda sözkonusu edilen yazısında bu alanda araştırma yapacak olanlara izleyecekleri yol hakkında bilgi verdikten sonra Uçandaire olaylarıyla Spiritüel olaylar arasındaki benzerlikleri teker teker ele alarak incelemektedir. Bunlardan birisi, Uçandaireyi yakından izleyeceklerin üşümeleri ile, bir astral bedeninin içinden geçen bir bedenlinin üşümeyle karışık ürper-tisidir.

(Devamı sayfa 27'de)

Akupunktur Anestezisi İle Türkiye'de Yapılan İlk Ameliyat

Dr. Gültekin CAYMAZ

Akupunktur anestezisi uygulanarak Türkiye'de ilk defa olarak bir ameliyat 6 Mart 1974 çarşamba günü saat 11.00'de gerçekleştirildi.

Ameliyat Ankara'daki Atatürk Sanatoryumu ortopedi servisi ameliyathanesinde ortopedist Dr. Şeref H. Kömürcüoğlu tarafından 29 yaşındaki erkek hasta Kemal Çapar üzerinde yapıldı. Ayaklarında doğuştan deformite bulunan hastanın sol ayağının ön kısmına, yıllarca önce bir amputasyon yapılmış ve güdükte son zamanlarda osteomyelit hali ortaya çıkmıştı. Bu günkü ameliyatta sekestr halindeki iltihaplı kemik dokusu kürete edildi. Sağ ayakta ile küçük parmak, ayak tabanında ortaya çıkan higromadan dolayı deforme olmuş ve yürümeyi engellemeye başlamıştı. O parmak ampute edildi.

25 dakika kadar süren bütün ameliyat boyunca hasta hiç bir acı duymadığını söyledi. Ameliyat sırasında iki ayrı kamera ile çekilen sinema filmleri ve resimlerden de hastanın uyanık ve rahat bir durumda olduğunu anlamak mümkün olmaktadır.

Akupunktur anestezisi Dr. Gültekin Caymaz tarafından, Dr. Şeref Kömürcüoğlu'nun talebi üzerine ve hastanın onayı alınarak uygulandı.

Dr. Caymaz Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından, Çin Halk Cumhuriyetinde akupunktur anestezisi konusunda incelemelerde bulunmakla görevlendirilmiş ve 1973 yılı haziran ayı sonu ile ağustos ayı başı arasındaki süre içinde, Çin Halk Cumhuriyetindeki çeşitli hastanelerde akupunktur anestezisi ile yapılan ve sayısı 25'i bulan değişik türde ameliyat

izlemişti. Edindiği bilgiyi yazı, renkli ve siyah beyaz resim ve sinema filmleri ile tespit etmiş, akupunktur iğnelerini ve anestezide kullanılan elektrikle uyarma araçlarını almıştı. Bütün bu bilgi ve araçların kullanılması ile 6 Marttaki ameliyat gerçekleştirildi.

Hastaya ameliyattan önceki gece ve ameliyat sabahı Nembutal kapsül 100 mg. Çin'de olduğu gibi verildi. Anesteziden 20 dakika önce ise preoperatif medikasyon olarak 1/2 mg. atropin ve 50 mg. Dolantin ampul sırayına edildi.

Hasta ameliyat masasında yüzü koyun yattı. İki tane 8 cm. boyunda akupunktur iğnesi belin sağ tarafından 2. ci ve 4. cü lomber vertebralara hizasından ve orta çizginin 4-5 cm. kadar dışından dikine olarak içeri 5-6 cm. kadar sokuldu. İğnelerin yönü umbilicus doğru idi. Sokulan iğne ağrıdan başka hastada bir şişkinlik, gerginlik, uyuşma, elektriklelenme veya ağırlık duygusu uyandıran kadar içeri sokuldu, çıkarıldı, yön değiştirildi tekrar sokuldu. Bu bahsedilen uyguların hepsine birden tiki denir ve tiki ortaya çıkmazsa anestezisi başarılı olamaz. Tiki ortaya çıktıktan sonra Çin'den getirilmiş olan aygıtla iğnelere elektrik akımı verilmeye başlandı. Akımın frekansı dakikada 160-180 olacak şekilde ayarlandı. Akımın şiddeti de, iğnelerin içinde bulunduğu kaslarda apaçık, kuvvetli kasılmalar görülene kadar artırıldı. Fakat bu kasılmalar bir acı duyurmıyacak şiddette idiler. Akımı veren aygıtın şeması da Çinliler tarafından bize verildiği için, bunu elektronik uzmanı arkadaşlara incelettim. Onlar aynı araçtan

Türkiye'de de her an yapmak olanağı bulunduğunu ve isteyenlere bu aygıtlardan bir kaç gün içinde yapabileceklerini söylediler.

Hasta tarafından ameliyattan sonra yazılan ve ameliyata tanık olan 8 kişinin imzalarını kapsayan tutanak bendedir.

Daha önceki yayınlarımızda da belirttiğimiz gibi akupunktur anestezisi konusundaki bilgilerimizi pratik olarak yani ameliyat olacak hasta üzerinde olmak şartı ile her doktora göstermeye ve öğretmeye hazırız. Bunun için her hangi bir ücret talep etmiyoruz. Yalnız bu iş için bize zaman sağlanması gerekmektedir.

Eğer Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı bir Akupunktur ve Biyofizik Araştırma Enstitüsü açar ve bize çalışmakta

olduğumuz alanlarda araştırma olanağı verirse, akupunktur tedavisi konusundaki bilgilerimizi de her isteyen doktora öğretmeye hazırız. Bu durumu belirten dilekçelerimizi defalarca her yeni bakan geldikçe bakanlığa bildirdik ve şimdiki bakan Selahattin Cizrelioğlu'na da bildirdik.

AKUPUNKTUR ANESTEZİSİ

Akupunktur anestezisi ile dış çekimi şimdiye kadar Türkiye'deki 12 dış tabibine öğretilmiş olup hepsi tarafından da başarı ile Ankara, İstanbul, İzmir, İzmit, Bandırma şehirlerinde yüzlerce hasta üzerinde uygulanmış ve uygulanmaktadır. Bu şehirlerden gelen arkadaşlara sadece bir kaç dakika içinde uygulama şekli öğretilmişti.

(Devam edecek)

SOVYET RUSYA'DA

OLAĞANÜSTÜ

RUHSAL ARAŞTIRMALAR

«230 Sayfa — 20 TL.»

Yayınlandığı zaman bütün dünyada geniş yankılar yapan bu pek ilginç eseri herkesin kolaylıkla anlayabileceği bir biçimde çevirdik. Aslında bulunmayan açıklamalar ve resimlerle güçlendirdiğimiz bu eseri iyi bir kâğıda bastık. Ruhsal Kültürünüzün artmasında pek önemli bir yer tutacağınıza inanıyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları, P.K. 1157 — İstanbul'dan
ödemeli isteyiniz. Beş ve daha fazla istekler için

% 25 indirim.

Parapsikoloji Araştırıyor

- Herhangi fizik bir temas olmadan eşyalar hareket edebilir mi?
Bunlar olmaktadır. Bu bir mucize midir, yoksa ruhi hayatın unutulmuş imkânlarından biri midir?

Giuseppe GRAZZINI
E P O C A

Kadın sıkılğan bir halde platforma çıkarken, iki odacı da ardından piringten mamul ince ayaklı kristal bir masayı getirdiler. Bu sırada salonda, yani Moskova Üniversitesi Konferans salonunda, 1972 Parapsikoloji Kongresi münasebetiyle toplanmış bulunan Rus ve Amerikalı profesörler kendi aralarında görüşüyorlardı. İçlerinden biri kadını farkettiler ve kongre arkadaşlarına bir «psikokinezi tecrübesini izliyeceklerini bildirdi.

Kristal masanın üzerinde bir pil büyüklüğünde, silindirik şekilde bir tahta duruyordu. Kadın yaklaştı ve sağ avucunu biraz yukarıdan silindirin üzerine açtı. Birkaç saniye aynı kaldı sonra yavaş yavaş elini biraz daha yükselterek sağdan sola, soldan sağa ağır ağır oynattı. Silindir kıpırdadı, yükseldi ve elin hareketlerini aynen takip etmeğe başladı. Profesörler deneyi sessiz bir merakla izlediler sonra da tartışmağa geçtiler. Kadının kısa bir reveransla platformdan inip gittiğini kimse farketmemişti.

1972 senesinde böyle bir «psikokinezi» gösterisinin yapılması, belki de lüzumsuzdu. Parapsikoloji uzmanları için muhtelif ilmi-tecrübi nedenlerle bu olaylar doğru olabilir. Fakat sokaktaki adam için ise tam tersidir. Kültür seviyesi ne olursa olsun, o daima bilmistir ki, bir şeyi kaldırmak için onu tutmak lâzımdır.

İnsan eskiden beri, rüzgârın görünmez gücünün sıkıştırdığı bir yelkenin, gemiyi ileri götürmesine büyülenmişti. Bir mik-

natısın demir parçacıklarının çekmesine âdeta hayrandı. Bir tahta parçasını hiç temas olmadan oynatan bir el için aynı adam acaba ne düşünür?

Aniden, hafızanın tâ derinlerinden esrarlı efsaneler düzeye çıkıyor; masaları oynatan cadılar, duvarlara darbe indiren fantomlar, sakın havada uçuşan kiremitler, devrilen lâmbalar, açılıp kapanan, çarpan pencereler v.s. her birimiz hayatında bazı kez buna benzer bazı şeyler duymuştur; belki inanılmış belki de reddedilmiştir, fakat her halükârda bunları unutmağa gayret göstermişizdir. Redden kimse: bunlar birer göz boyama, saf-sata diye mantık yürütmüş, inanan ise: korkunç bir hakikat, cehennemlik işler diye kestirip etmiştir.

Bir zamanlar böyle konularla uğraşanlar kendilerini, yakılmak üzere, odun yığınları üzerinde bulurlardı. Bugün yapmak yok artık, araştırma var. Bu tip olaylar, Parapsikolojide «Psikokinezi» ismi altında bir araştırma konusudur. İsim yunancadan gelmektedir: «Ruhî enerjinin hasıl ettiği hareket» diye tercüme edilebilir veyahutta «Hareketi meydana getirmeğe

«Ruhî enerji» de denebilir. Psikokinezi, Parapsikolojinin, laboratuvarlarında diyelim, en çok ileri letilmiş, rizikli bir konusudur.

Dünyanın muhtelif yerlerinde bu tip olaylar Parapsikoloji merkezlerine âdeta akar. Bunların tefriki ve incelenmesi son derece zordur. Batıl inanç, basit muht-

lerde hatâ ihtimali, diğ er muhtilere nazaran, çeşitli sebeplerden daima fazladır.

**

Friburg Üniversitesinden Prof. Hans Bender, bizzat kendisinin diğ er mesaf arkadaşlarıyla birlikte yürüttüğü ilginç bir vak'anın incelenmesini bize gönderdi.

1957 Kasım ayında Rosenheimde avukatlık yapan Siegfried Adam'ın Königs-trasse, 13 numaradaki bürosunda bir seri esrarlı hadiseler başlamış: Neon tüpler yanıp sönlüyor, mevcut dört telefon aynı anda çalıyor, duvardaki resimler sallanıyor ve yerlere düşüyor. Tıpkı korkunç bir film gibi. Günde birkaç kere tekrarlanan bu olayların patırtıları sokağa da aksediyor ve oradan geçen dindar yaşlı kadınlar haç çıkarıyorlarmış.

Hiç bir inanca sahip olmayan avukat bu acaip olayların bir elektrik arızasından ileri geldiğini düşünerek, elektrik ve telefon idarelerine başvurarak arızanın giderilmesini istiyor. Gelen teknisyenler, tesisleri defaaten inceliyor, fakat hiç bir arıza bulamıyorlar. Esrarlı olaylar devam ediyor. Arıza olarak düşündüğü sebebin elektriksiz olduğunda ısrar eden avukat büro-nun cereyanını kestirmiş; olaylar yine yavaş yavaş devam etmiş. Nihayet mühendisnin biri, bütün binayı şehir cereyanından tecrit ederek jeneratörle elektrik vermiş, fakat yine nafiye. Telefon idaresi, avukatın dört telefonunu mahallî santralden söke-rek, daha iyi kontrol için, merkez santrale bağlamış, fakat acaip (karşılıksız) telefon çalmaları devam etmiş. Cumartesi ve pazar hariç, patırtılı olaylar devam etmiş gitmiş, bütün tedbirlere rağmen.

Bu durum karşısında kendinden geçmiş olan avukat, teknoloji ve ilmin bu işin içinden çıkamayacağını anlıyor ve nihayet, Parapsikolojinin kendisine yardımcı olabileceğini ümid ederek Prof. Bender'den durumu anlatarak, işe müdahale etmesini istiyor.

Profesör, bu olayı incelemek için Rosenheim'e, Monako Üniversitesinden iki fizik profesörü Karger ve Zaicha'yı önceden gönderiyor, iki fizikçi, avukatın bütün elektrik ve telefon tesislerini kontrol alet-

leriyle incelediler, tesislerde hiç bir fevkalâdelik yoktu. Öğleden sonra Prof. Bender de geldi. Onu Friburgdan getiren arabadan henüz inmişti ki, büroda, dört-yüz kilo ağırlığındaki bir dosya dolaba, sanki loçosa tutulmuş bir sandal gibi sallanmağa başlamış, duvarda asılı bir tablo, çivisi etrafında 360 derece fırır dönmeğe başlamış. Prof. Bender dolaba yaklaştığında onun duvardan 12 ilâ 32 cm. kadar ayrılmış olduğunu hayretle görmüş. «İlk akh-ma gelen şey, bunun, yani bu tip bir olayı, ancak müthiş bir psikokinetik enerji kudretine halz bir insanın —farkında olmadan— meydana getirebileceği» olmuş.

İki haftalık bir müşahadededen sonra, bu esrarlı kudretin kimden geldiğini teşhis etmişler. Bu şahıs, yazıhanede bir kaç aydır sekreter olarak çalışmaya başlayan 19 yaşında bir kızdı. Kızı işten çıkarıyorlar, her şey normale dönüyor.

Bir müddet sonra Prof. Bender, kızın başka bir yerde çalışmağa başladığını ve o iş yerinde —daha az şiddette— bir takım olaylara sebep olduğunu ve sonra tedricen azalıp yok olduğunu öğreniyor.

Bu enerji tükenmiş miydi, Bunun izahı muhakak ki, başkadır. Fizikçi Margburg ve Pitzol'e göre Psikokinetik enerji taşıyıcısı, bazı kez kendisi maddeye direkt tesis etmez, onun esas kabiliyeti, diğ er bir grup ajanların —insanların— psikokinetik enerjilerinin serbest hale geçmesine aracı olur, patlayıcı madde de olduğu gibi.

Rosenheim olayında Prof. Bender, avukatın bürosunda, kızın diğ er elementler üzerinde fevkalâde bir sempatiyasyon atmosferi yarattığını ve bu atmosferin neticesi kızın bu psikokinetik kudretli bir organizatör fonksiyon yaparak diğ erlerinin kudretlerini bir enerji dinamosu gibi kullanmıştır. Bu kesif enerji bütün o hadiseleri husule getirmiştir. Kız bürodan ayrılınca bu organizasyon dağılmış ve hadiselerde durmuştur.

Kızın diğ er bürodaki durumuna gelince, aynı durumu orada da kurmağa çalışmış, fakat sempatiyasyon gereği kadar kuvvetli olmadığından çabuk bozulmuştur.

Hayal, İdrak ve Gerçek

● Prof. J. F. SCHOUTEN

Masaya vurulan bir yumruğun gürültüsü duyulunca, bunun hayal ürünü bir ses olmadığı, bu gürültünün gerçek bir olaydan, bir «gerçek»ten türediği doğal olarak düşünülür.

Bir başka zaman, birisi düşünde yaşadığı bir durumu anlatacak olur: «kendimi bir koruda sanıyorum» der. Böyle demekle, o koruda bulunmadığını, o koruya ait algıları olmadığını anlatmış olur. Tersine, söz konusu olayın kendi yaratması olduğunu açıkça belli eder.

İnsanlarda yön bulma ve haberleşme

Biz insanlar, dışımızda kalan dünyada yönümüzü bulmak ve başkalarıyla temas kurabilmek için, bir yandan izlenimlerimizden ve bunların usumuzda aldığı şekillerden algılanarak yorumlanabildikleri için, konuştuğumuz dilden ve yaptığımız hareketlerden yararlanırız.

İnsanların bu yetenekleri nisbidir, çünkül algıladığımız ve gözümüzün önüne getirebildiğimiz şeyler, «gerçek» dış dünyanın sadece yansımalarıdır. Bu yansımalar üstelik, daha eski tecrübelerimiz, oğünkü keyfimiz, arzularımız, umutlarımız, o andaki korkularımız, hayattan bekleediklerimizle koşulludur. Nesnelere bu nisbilik, birtakım sihribazlık oyunlarıyla hoş vakit geçirmemize olanak getirir. Optik ve akustik alanda duyumsal aldanmalarla eğlenebilmemize izin verir. Ama, zaman zaman bu nisbilik insan yeteneklerini sınırladığını da görürüz: yoğun bir trafiğin kargaşası içinde farkedemediğimiz bir olaya uygun tepkiyi gösteremeyip de bir insanın hayatını kurtaramadığımız zaman olduğu gibi.

Duyun organları ve beyin

Bu yazıda, hayal idrak ve gerçek kavramlarından hareket edip, size duyuların ve zihnin bize oynayabileceği oyunlardan söz etmek istiyorum. Bir çeşit televizyon

kamerası gibi çalışan gözümüz, sesleri çözümlleyen kulağımız, mucize denecek kadar başarılı oldukları halde şaşırtıcı kusurlardan da yoksun olmayan fizik aletlerine benzetilebilir. Bu kusurların bir kısmı, zihnimizde düzeltilir.

Sinemanın ilk yıllarında, filmi anlatan kişi konuyu genellikle şu sözlerle yorumlardı: «Baylar, Bayanlar, şimdi seyrettiğiniz serserli adam... yapacaktır.» Filmin sonraki kısımları bildiği için, konuyu bu şekilde dile getirmesine olanak vardı. Oysa, bugün bir filme bakarken gözümüzün gösterdiğiyle yetinen bizler, filmle ilgili bazı gelişmeleri bildiğimizi sanırız. Daha doğrusu, bir takım gelişmeler bekleriz, algıladığımız sahneleri de bu beklere göre kafamızda işleriz.

Duyularımızla zihnimiz arasındaki bu işbirliğinin ölçüsü nedir? Bu ölçü, daha önceki tecrübelerimizdir: seyrettiğimiz olay, ya daha önceden bildiğimiz bir durumu tekrarlar, ya da o burada gözümüzün gördüğünü öbür duyularımız doğrular. Bu da, algıladıklarımızın bir kısmının dış gerçeğe çakışması sonucu doğurur. Örneğin, masaya inen yumruğun «gerçekliği», masaya yönelen yumruğu gördüğümüzde, vizüel algıyla doğrulanmış olur. Vizüel algımız da duyduğumuz gürültüyle bütünleşir. Demek oluyor ki, zihnimiz, ürkütecek kadar çok sayıda duyumsal izlenimi süzgeçten geçirir, ve sadece günlük yaşantımız yönünden ilgi taşıyan izlenimlerin algılanmasına izin verir. Yani, zihin, bir soyutlama, bir düzeltme ve bir yorumlama işini yüklenmiştir. Bu yoldan da, bizi çevreleyen dünya hakkında, oldukça doğru bir fikir edinecek duruma gelmemizi sağlar.

Uzaklık ve derinlik

Alguların nasıl birer top gibi, duyularla zihin arasında gidip geldiğini bir ör-

nekle göstermeme izin verir. Büyük bir konferans salonunda bulunduğunuzu farzedin. Komşunuz olan kimsenin başı ile sahnede duran adamın başı arasında bir karşılaştırma yaptığımız, bu başlar arasında, sahneden uzaklığınızla orantılı bir büyüklük fark göreceksiniz. Konuşmacı yoksa, sahnedeki yerini aldıktan sonra büzülüp ufalmış mı oluyor? «Ne münasebet, diye karşılık veriyorsunuz, fark uzaklıktan ileri geliyor.» Sözleriniz doğrudur elbet. Ama, bu yorumu yapmamıza olanak veren beyninizin hangi kıvrımıdır acaba? Yorumunuz size doğal geliyorsa da, bu aslında, böyle bir gözlemin karşısında şaşmayı unuttuğunuz içindir. Bir kamera ya benzettiğimiz insan gözü, kişiye dış dünyanın çarpılmış bir görüntüsünü verir: bu görüntüdür, uzaklaşan figürleri daha küçük gösteren... Ama ömürümüz boyunca edindiğimiz tecrübe, zihnimizin bu görüntüyü yorumlamasına, ve çok küçük olan uzaktaki figür imgesini, uzakta duran normal boyda bir figür olarak kavramamıza yardım eder. Bakışımızı görmeye alışık olmadığımız bir yöne çevirirsek, örneğin yerdeki kalabalığa bir kulenin tepesinden bakarsak, otomatik olan zihnin düzeltici faaliyeti gerçekleşmez: insanları küçücük bebekler gibi görürüz. Yani, gözümlüz her zamanki yanıtıcılığıyla görmeye devam eder. buna karşılık zihnimiz gafil avlanmış olur. Ama bir damcı ustasının, düşey bakışta uyum yapmayı öğrendiğini tahmin edebiliriz.

Kamera gibi işleyen gözümüz, paralel olan çizgileri, kayboluverdikleri bir noktada kavuşturur. Bu da zihnimize, bu perspektiv içinde yer alan nesnelerin konumunu ve birbirine göre uzaklığını belirleme olanağını kazandırır. Zihnimizdeki bu otomatik mekanizmanın yarattığı optik aldanmaların sayısı ölçülemeyecek kadar çoktur.

Kesin algılama sürecinde zihnimizin oynadığı rolü kavradığımız zaman, körlükten kurtulan bir hastanın görmeyi ancak birkaç yılda öğrenebildiğini kolaylıkla anlarız. Böyle birisi için, retinadaki gö-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

rüntülerin henüz bir anlamı yoktur. Yani, bu görüntüler ancak uzun bir tecrübeden sonra gerçekteki nesnelere birer simgesi durumuna gelir. Aynı şekilde, dünyayı, zihninde canlandırmaya çalışan bir kör için, uzaktaki nesnelere daha küçük görünmesi ya da bir masa tasvirinde ayakların başka başka büyüklükte olması, zorunluğu gibi sorunlar olamaz.

Nesnelerin, derinlik içindeki dağılımının algı yoluyla kavranması, büyük ölçüde, aydınlık/karanlık durumlarına bağlıdır. Şekil 1'deki iki resimden birinde pozitif bir kabartı olarak görülen kabuklu hayvan, ikinci resimde aynı kabuklunun kayadaki izi görüntüsündedir. Sayfayı, üstü alta gelecek şekilde çevirecek olursak, ters bir durum göze çarpar. Gözün bu şekilde şaşırtılması, bilinç altındaki bir tecrübemizin ürünüdür: nitekim, bir eşyaya baktığımız zaman, bu eşya genellikle ölümden geçen bir ışıkla aydınlanır, sırtımızdan gelip geçen bir ışıkla değil.

Gözün bu şekilde aldanmasına önayak olan görme yasalarının ne denli zorlayıcı oldukları şu örnekle daha iyi anlaşılır: Resimdeki pulun üzerinde, yukarıda ve sağ yanda ikinci bir kabuklu durur. Asıl kabuklu çukur görünümde ise, ikincisi kabartma gibi durur. Sayfa yavaşça tersine çevrilecek olursa, çukur görüntü daha bir süre devam edebilir, fakat sonra ansızın kabartma izlenimi vermeye başlar. Bu andan itibaren, daha önce kabarık gibi duran ikinci kabuklu, bu kez çukur bir iz görüntüsü verir. Yazar, kabukların her ikisini de aynı zamanda, aynı şekilde görmeyi başaramamıştır.

Nesne ve arka - düzlem

Dış dünyamız genellikle, bir arka zeminin önünde yer alıyormuşçasına sergilenen nesnelere oluşur. Bu pek olağan bir gözlemdir. Göz, bu zemini nesnelere arasından seçer, yani zemini nesnelere gölgelenmeyen kısımlarıyla görür. Bununla birlikte, zihnimiz bize bu zeminin sürekli olduğu izlenimini verir. Başka bir deyişle, zihnimiz, lekeler şeklinde görülen arka - düzlemi bütünleyen ve onu kesintisiz bir dekor haline getiren bir şeyi yaratıyor.

Zihnin bu bütünleyici özelliğinden ileri gelen optik şaşırtmalar pek çoktur.

Göz bize dış dünyadaki nesnelere sadece bir yarısını, bize çevrik olan yarısını gösterir. Zihnin de bu yarı imgeyi tamamlar, tâ ki biz görüntüyü bir bütünlük içinde kavrayabilelim. Bunun içindir ki, sırtı bize çevrik olan bir kimsenin gözleri olmadığı kanısına hiçbir zaman kapılmayız. Gözün sağladığı çok eksik verilen dış dünyanın «gerçek» bir görüntüsüne dönüşmesi için, zihnimizin bu görsel aldatma oyunlarına ihtiyacımız vardır.

Bunlar ayrıca, bazen pek kaprisli görünen çağdaş sanatın bazı özelliklerini anlamamıza yarar. Perspektif yasalarının neden hiçe sayıldığını, bir tabloda görülen kol, bacak, göz, burun sayısının, aynı konuyu yansıtan bir enstantane fotoğraftan neden değişik olduğunu anlayabiliyoruz için, sanatçının yetersiz bulduğu fotoğraf görüntüsünden kopmak isteyebileceğini, mekânsal hattâ dinamik bir bütünlük izlenimini vermeyi amaçladığını düşünmemiz gerekir.

Nesne, algı ve kavram

Çok defa, algılarımızdaki gerçeğin payını imgelemenin payından ayırdetmekte zorluk çekeriz. Bizim dışımızda bulunan birtakım «gerçek» şeyler vardır ve biz de, bunların vizüel, odituar, taktik bir primer görüntüsü gelir: bu yoldan da bu şeyler hakkında bir düşüncemiz oluşur. Başka türlü söylemek gerekirse, üç ayrı dünya varmış gibidir: gerçek şeylerden, yani nesnelere kurulu bir dış dünya, gözlemlenen şeylerden, yani algılarımızdan oluşan bir iç dünya ve düşünülen şeylerin yani kavramların meydana getirdiği bir başka iç dünya. Fiziksel hayatımızı sürdürmemiz için, gözlemediğimiz dünyanın dış dünyaya makul ölçüde uyması, yani algılarımızın nesnelere uygun olması gerekir. Zihni yaşantımızı da, düşünce dünyamızın dış dünyaya uygunluğu ölçüde sürdürebiliriz. Kafaca sağlıklı olan insan, birçok önyargısı ve beklentiği sayesinde yaşar, inancı, umudu, sevgisi, gerçekleştirmeyi beklediği kavramlardan başka nedir ki? Birçok akıl hastasının zihni, önden

o denli koşullanmıştır ki, sağlıklı olan bizlerin «gerçek» diye nitelediğimiz şeylerin birçoğunu algılamaz. Sağlıklı bir esinlenme, algıların bir ölçüye vurulamaması yüzünden, sağlıklı bir saplantıya dönüşebilir.

Kaypaklık

Daha önce yorumlamalarımızın kaypaklığına birçok örnek verdik. Bu kaypaklık bazı mekânsal düzenlemelerin kavramasında da söz konusudur. M.C. Escner'in, litografisinde, merdvenler hem normal görünüşte, hem de tersinden bakılıyormuş gibidir.

Hareketlilikle ilgili aldanmalar

Hareket halinde bir trenden dıştaki manzaraya bir süre bakılır, sonra da gözler kompartımanın herhangi bir noktasına dikilirse, manzara tersine hareket ediyormuş izlenimi elde edilir.

Hareket halindeki bir plâğın orta kısmına bir süre bakıldıktan sonra bakış hareketsiz bir plâğa yöneltilirse, birinci plâğın tersine döndüğü görülüyormuş gibi olur. Bu gibi durumlarda söz konusu olan, olumsuz bir art hareket görüntüsüdür. Daha yakın zamanlara kadar, bu gibi fenomenler, büyük ölçüde eğlenceli psikolojik alanına sokulurdu, çünkü bunların fizyolojik yorumu yapılamıyordu. Hayvan beyninin sinirsel hücrelerinin işbirliği hakkında yapılabildiği bazı buluşlardan sonra, öznellere bir stroboskopik etkinin varlığını öngörmeye başladık. Dönen bir parmaklıklar tekerleğinin hareketsiz görünmesi bu stroboskopik etkiden ileri gelir. Bu etkinin varlığı laboratuvarımızda yaptığımız araştırmalarla doğrulanmıştır. Böylece, henüz açıklanamamış olan bir çok hareketlilikle ilgili aldanmaların temelinde bulunması muhtemel olan fizyolojik mekanizma arasına bir köprü atılmış oldu. Objektif fizikte gözlem, ölçme ve yorumlama

Buraya kadar insanın sübjektif algılama sürecinin nisbîliğinden söz ettik.

Acaba fizik bilimindeki objektif algılama ve algı ölçme konuları, ne durumdadır? Bu yüzyılda, bilimsel kanılarda öyle bir ters dönüş olmuştur ki, artık kusursuz gözlemler yapıp kusursuz sonuçlar elde etmenin olanaksızlığı anlaşılmıştır. Başlarda, yeterince mükemmel gereçler kullanıldığına, herşeyin olasıya doğru şekilde ölçülebileceği ve aynı doğrulukta yorumlanabileceği sanılırdı. Bu alanda, gene de iki ayrı konuda yepyeni görüşlere ulaşılmıştır. Önce, doğanın bütün görüşlerimizin üstüne, belirsizlik tuzunu eklediği anlaşılmıştır. Tıpkı parazit ile kesinliğini yitiren seslerde olduğu gibi. Sonra daha da önemli bir şey olarak şu anlaşılmıştır: özellikle partiküllerin incelenmesi söz konusu olduğunda, bazı belirtiler ve bazı belirtiler bileşimleri, esasta ölçülemeyecek gibidir, bu yüzden de bilinemez. Gerçekten, her ölçüm, tanıma gereği ölçülen nesneyle ölçen alet arasında bir karşılıklı etkileşim getirir. Ölçüm yapıldıktan sonra, etkiler birbirinden ayırdedilemez. Bu fenomenler anlaşıldığı içindir ki, objektif denen fiziğe izafiyet ya da sübjektivite unsuru girebilmiştir.

Fizik biliminde bu izafilikler, kendilerini mikroskopik ya da sub-mikroskopik düzeylerde belli eder. İnsanda ise, görebildiğimiz gibi, günlük davranışların makroskopik düzeyindedir. Ama unutmamalıdır ki, makroskopik davranışı yöneten, mikroskopik ve sub-mikroskopik düzeylerdeki sinirsel hücrelerdir. Maddemizin bir litresinde bunlardan milyonlar vardır.

Sonuç

Aslında, algılarımızın söz konusu olduğunda, hep gerçek ile hayalin payını birbirinden ayırd etmek durumundayız. Hayal, bize çevresel gerçeği algılamak çabamızda katkıda bulunur. Bu yüzden de oynadığı rolü iyi bilmeliyiz. Baktığımız, dinlediğimiz, dokunduğumuz, karar verdiğimiz, tepki gösterdiğimiz, yönettiğimiz zaman, nerede olursak olalım, laboratuvar da, müdürün odasında ya da ameliyathanede bulunduğumuz zaman, gözlem ile hayal hep işbirliği halindedir.

Binlerce eser yayınlanmıştır şimdiye kadar Spiritüalizm üzerine. Dünyanın tüm ülkelerinde aylık çıkan bir çok spiritüel dergi ve mecmualar vardır. Netice itibarıyla tam bir spiritüalist basın teşkil etmiştir. Elde bulunan imkânlar dahilinde, ruhsal âlemden gelen tebliğler, başta olmak üzere çeşitli ilmi, felsefi ve moral konular işlenmektedir bu yazılarda, Uzay konularındaki çeşitli bölümler ise mevzua bambaşka bir renk katarlar. Klâsik spiritüel doktrinin bütün öğretileri yıllardır dünya insanına ışık tutmağa çalışmaktadır. Memleketimizde ise Spiritüalizm bambaşka bir tarzda gözükür. Üstat Bedri Ruhselman

rece merhametli, mümkün olabildiği kadar az bencil, son derece tolerans ve hoşgörü sahibi, yeri geldiğinde feragat etmediği gayet iyi bir tarzda becerebilen, ve hepsinden önce varlık olarak bildiği herşeyi tümüyle seven birisidir. Hemde nasıl? Tüm uygulamasıyla. İşte zaten konumuzun kilit noktasıda burasıdır. Makalelerde, konferans salonlarında, sohbetlerde Spiritüel doktrinin bizlere öğrettiği tüm bilgileri aktarabilmek, ilgi oranımıza göre artan bir orantı dahilinde mümkündür. Gel gelelim pratikteki uygulama sahasında başarı oranımız nedir? Ruhçu düşünceli herkesin bahsettiği en önemli kav-

Spiritüalizm ve Sosyal Hayattaki Uygulaması

Yazan : Güfran ERKILIÇ

sayesinde dev adımlar atmış köklü bir Spiritüalizm hüküm sürer ülkemizde. Klâsik Spiritüalizmin tüm esasları aynen geçerli sayılmakta, bunun yanı sıra Neo-Spiritüalizm adı altında bu değerli izm süratle inkişaf etmektedir. Neo-Spiritüalizmin esaslarını okuyucularımız gayet iyi bilirler. Bazen ise Spiritüalizm kendisini doğal olarak gösterir zaman, zaman. Nasıl mı diyeceksiniz? Basit. Bir gün birde karşınıza karşınıza bir adam çıkmış, sizin sittinsenedir savunduğunuz spiritüel tezleri birer birer anlatıp duruyor. Hemen başlarsınız yoklamağa. Oysaki adamcağız spiritüel en ufak bir eser okumadığı gibi, böyle bir izmin varlığından bile habersizdir. Nevarki, anlattıkları size hiçte yabancı gelmeğen bu değerli ilimin ta kendisidir. Gelelim daha değişik bir hususa: Yine bir şahıs çıkıverir karşınıza bu sefer spiritüel doktrini destekleyici sözlerde söylemez, Ancak hareketlerine dikkat ettiğiniz zaman çıkar hadise ortaya. Adam son de-

ramlardan bazılarını ele alalım. Meselâ: Vicdan Muhasebesi kavramı en çok geçen kavramlardan biridir. Ruhsal öğretiyi nazari olarak öğrenmiş bulunan her Spirit bu kavramı sizlere ağız dolusu anlatabilecektir. Ancak iş kavramın anlattıklarının kendisi tarafından uygulanıp uygulanmadığına gelince durum çok değişir. Şayet uygulamada da başarılı iseniz o zaman yine bir soru sizi bekler. Uygulamada ne kadar başarılısınız? Yani pratiğinizi nereye kadar götürebiliyorsunuz? Şüphesiz ki, Spiritüalist demek insanüstü bir varlık demek değildir. Zira insan olarak bizler maalesef bulunduğumuz fizik kainatın ve dolayısıyla dünyanın realitesi içine hapsedilmişizdir. Peki dünyalık durumun buna bunu gösteriyor diye, kalkıp ruhumuzun derinliklerine dönüp bakmadan kendimizi maddi güyelere mi adayalım? Tabii bu da mantıklı değildir. Evet beden sahibi ruhlar olarak bizde maddi olayların, maddi değerlerin dışında birer varlık değiliz

ve yaşamımız boyunca da maddeye vasita olarak ihtiyacımız var. Ancak Spiritüalizm de gayet iyi belirtildiği gibi maddeyi Tekâmül yolunda bir vasita olarak kullanabiliriz, ama hiç bir zaman gaye olarak değil. Bu kanunu konumuza uyguladığımız zaman spiritüalistçe hareket ediyoruz demektir. Gelelim bir başka kavrama: Tolerans, yani Hoşgörü. Yine anlatırız da anlatırız. Oysa bir kaç dakika sonra yaptığımız basit bir hareket bu anlattığımız değerleri sıfıra indirmeğe yetecektir. Düşününüz. En önemli şey toleranstır, toleranssız spiritüalizm olamaz diye dakikalarca anlatıyorsunuz ve bir kaç saat bile geçmeden şahsiyetinizi rencide edecek gibi görünen minicik bir olay için, en az olaya sebep olan kişinin bir kaç misli bir reaksiyon göstererek o kişiyi adamakıllı kırıyor sunuz. Hani nerde kaldı Spiritüalizm? Nerde kaldı o ağız dolusu anlattığınız Tolerans? Misallerimizi Spiritüel doktrinin öğrettiği bütün kavramlara uygulayabilmemiz mümkündür. Ancak ortaya netice olarak şu çıkmaktadır ki: Yaptıklarımızla anlattıklarımız birbirini tutmakta veyahut başarı derecemiz gayet kıfayetsiz gözükmektedir. İşte en güzel soru: Şu halde ne yapmalıyız? Herhalde tüm bilgilerimizi bir yana bırakıp, bunları geçersiz sayacak değiliz. Yapacağımız en önemli ve olumlu hareket yüce varlıkların ifade ettiği gibi olmağa çalışmaktır. Bir çok ruhsal celselerde bu yüce varlıklar bize şöyle söylemektedirler. Sizlerden belediklerimizin % 50 sine yakın bir oranda başarı gösterebilmeniz, tekamülünüz için yeterli sayılabilir. Düşününüz demekki bizler henüz öğrendiklerimizin % 50 sini bile uygulayamıyoruz. Bunları can göziyle bi-

raz görebilmek bile bizlere Tekâmül Kanunlarının ne denli bizim leyhimize çalışan yüce kanunlar olduğunu gösterirler. Dünya insanının işte gerçek durumu maalesef budur. Oysa bizler daha halâ nerelerde uçmaktayız. Çünkü biz herşeyi biliriz. İlimimiz, bize herşeyi öğreten bilim adamlarımız var. Heyhat ki, karanlıkta göz kırpmaktayız zannımızca. Tabii bu bahsettiğimiz hususları kolay benimseyecekler nâdir çıkacaktır, ama bir ümidimizde şudur ki: Yine de söylemeğe çalıştıklarımızı en iyi anlayacak olanlar Spiritüalistler olacaktır. Ana temamıza dönelim. Demıştik ki, Spiritüalizm söylemekle olmaz, tatbik etmekle olur. Şu halde öğrendiklerimizi elimizden geldiği kadar, ruhsal gücümüzün yettiği kadar uygulamanın vakti artık gelmiştir, hatta geçmektedir. Spiritüel bilgilerimizde elimizde döküman olarak mevcut olduğuna göre, tatbikata girişmemiz için hiç bir sakınca yoktur. Maddî güçler önümüze set çekmektedir. Bencilliği, egoizmamız bizi frenlemektedir. Gözümüz hep yükselerdedir. Dünya hayatımızı maddî bakımdan iyice değerlendirmek hırsıyla âdeta şahlanmışızdır. Ancak yukarıda bahsettiğimiz minicik bir hususu iyice anlayıp, hiç değilse birimiz uygulamaya çalışacak olursak, tatbikatımızda başarı oranımızın artacağı mutlu günler gelebilecektir. İşte bu da gayet bariz olarak bellidir. Maddeyi gaye olarak değil, vasita olarak kullanabilmek. Şüphesiz ki, biraz yaşadığımız ortamlar için zor görünüyor. Ancak zor demekte hiç bir zaman imkânsız demek değildir. Biraz ruhsal yeteneklerimizi zorlayabilirsek pekâlâ Spiritüalizmi sosyal hayatımıza uygulamamız mümkün olabilir.

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL dir.

Renkli Ola Materya Fotoğ

Hildegardo Mattauch'un rehberi materyalize olmuş halde.

Bir elektrik mühendisinin kendi makinasıyla çektiği renkli fotoğrafların hemen hemen yarısında normal üstü işaretlerin ortaya çıktığı uzunca bir zamandan beri bilinmektedir. Makinası yıllarca önce aldığı bir Kodak'tır. Frederic B. Philbrick tecrübeli bir spiritüalist olup aynı zamanda Florida Devlet Spiritüalist Kurumu'nun başkanıdır. Ne karısı ne de kendisi resimler çekilirken hangilerinde normal üstü işaretlerin ortaya çıkacağını önceden bilmemektedirler. Profesyo-

nel fotoğrafçılardan biri bir seferinde bu işaretlerin, makinada bir arızadan dolayı ortaya çıktığını söylemişse de, Kodak Şirketi tarafından makina üzerinde yapılan inceleme sonunda herhangi bir arıza bulunmadığına dair rapor verilmiştir.

Bu fenomen ilk olarak 1958 senlerinde Florida'da tertiplenmiş olan bir seminerin sonunda ortaya çıkmıştır. Seminere katılanlardan biri bir hatıra fotoğrafı rica etmişti. Philbrick bir tane çekti. Diğer biri de

Kendisi de grupta olduğu halde çekildi. Philbrick'in fotoğrafı mükemmelen net ve normaldi, Kendisinin de bulunduğu resimde ise midesinin bulunduğu yer (solar pleksüs) den ışınlar çıkıyordu. Fotoğraftaki çizgiler âdeta bir ruhsal gücün çizgileriydi.

Philbrick, Harvard Üniversitesi Teknoloji Enstitüsünden mezun bir elektrik mühendisidir. Kasım 1959'da bu fotoğraflarından dolayı özel bir seans yapılmıştı. Medyom, Miami Spiritüalist Derneğinden Fred Mitchell idi ve Bundan başka altı adet te gözlemci bulunuyordu. Medyomun rehberi daha başlangıçta fotoğrafların çekimi sırasında normal standart flaşların kullanılmasını, ayrıca filmin plak üzerine alınması sırasında da talimat verileceğini söylemişti. Resimlerde bu fotoğraflardan ikisini görmektesiniz. Resimde görülen ruhsal rehber celselerin müdavimlerinden Hildegerde Mattauch'unkidir. Diğer şekildedeki materyalize varlık da onun babasıdır. 1946 da uzunca süren bir hastalıktan sonra dünyadan ayrılmıştı.

ak Çekilen lizasyon afları

Fakat kızıyla hemen hemen devamlı olarak görüşmesini devam ettiriyordu.

Materyalizasyondan a z önce Hildegarde ve medyomun karısı bayan Mitchell rehber varlık tarafından kabinin önünde yanyana ayakta durmaları söylenmişti. Bu şekilde materyalize olacak varlığın fotoğraf makinasının flaşından etkilenmesi mümkün olduğu kadar önlenmiş olacaktı. Bayan Mitchell ve Hildegarde flaşın çıkışı sırasında hatırı sayılır derecede etkilendiklerini söylemişlerdir. Bu durumda, ikisinin materyalizasyona yardımcı olduklarını göstermektedir. Materyalizasyon sırasında kabinin içinde bulunan medyum ise resimlerin çekimi anında hiç de etkilenmemiştir.

Fotoğraflarda görülen materyalize varlıkların yüz hatlarının netliği dikkati çekmektedir. Ayrıca müh. Philbrick ektoplazmanın gerçeklere sahibolduğunu, bunun da ektoplazma bilgimize katkıda bulunacağını ifade etmektedir. Kendi ifadesine göre, ektoplazma fiziki bedenlerimizle aynı atomlara ve moleküllere

sahiptir. «Eğer ektoplazma bizim fiziki bedenlerimizle veya etraftaki cisimlerle aynı moleküler yapıya sahibolmasaydı, üzerine düşen ışığın bir kısmını yansıtıp, bir kısmını absorbe etmeyecikti. Resimlerde görüldüğü gibi, bayan Mitchell, in ve Hildegarde'in elbiselerinden ve ciltlerinden ışık nasıl yansımışsa, ektoplazmadan da aynı şekilde yansımış görülmektedir. Öyleyse, ektoplazma da bizim fizik bedenlerimizin yapıldığı maddelerden yapılmıştır.»

Philbrick bu tür celse-lerde beyaz ışığın kullanılmasını tavsiye etmektedir. «Işık doğrudan doğruya materyalize varlığın üzerine ya da herhangi bir biçim almış olan ektoplazmaya yönettildiği zaman medyum bundan etkilenmeyecektir. Genellikle trans halinde bu-

lunan bir medyumun üzerine parlak ışık sıkıldığında zaman biliriz ki, bu, onun için son derece tehlikelidir. Bu durumda medyum tamamen kabinin içinde bulunmaktadır. Materyalize varlığın sadece bir kısmı flaşa ekran olmuş, zaten büyük bir kısmı, celse rehberinin ikazı üzerine, hazirundan ikisi tarafından âdeta korunmuştur. Resimler 15 feet (4,5 m) mesafeden çekilmiştir. Buna rağmen bayan Mitchell ve Hildegarde geçici bir rahatsızlık hissetmişlerdi.

Bundan başka Philbrick medyum Mitchell'in de başarılı bir medyum olduğunu, bu fotoğrafların da kendisi için övünç verici belgeler olduğunu belirtmiştir.

(Psychic News'dan: Mart - 1974)

Solda : Bayan Philbrick ve yanında yeğeni bulunmaktadır. Fakat ruhsal ışımadan dolayı her ikisinin de sadece ayakları farkedilebilmektedir.

Sağda : Bayan Philbrick. mide kısmından yayılmakta olan ruhsal ışına ile.

Ruh Aleminde Çocuk Ve Çocukluk Yoktur

Ne zaman bir tren, uçak veya trafik kazası yahut bir zelzele, yangın, sel felâketi olursa ve bu arada çok sayıda insanın —ve bilhassa çocukların öldüğü duyulursa diğer insanların büyük bir kısmı buna çok çok üzülür, çok derinden hislenir. Bazıları Tanrı'ya karşı bir hoşnutsuz bir güvensizlik duymaya başlar. Böyle korkunç âfetlere, felâketlere engel olmadığı için hatta Tanrı'yı suçlandırır, O'ndan hesap sormaya kalkışır. Ve çoğu zaman derler; «Kudretli, Adaletli bir Tanrı nasıl olur da böyle anlarda suçsuz ve günahsız insanları, küçük zavallı çocuklar acı ve zalimce bir ölüme terkeder?»

Bir taraftan böyle vakâlar ve diğer taraftan böyle reaksiyonlar dalma oluyor ve olacak. Şimdi aşağıda bir «Yüksek Bedensiz Varlığın» bu husustaki kıymetli tebliğinden paragraflar okuyalım. Tebliğ 1967 tarihinde İtalya'da Neapel şehrinde bir parapsikolojik cemiyetinde Profesör - Giorgio Di Simone idaresinde yapılan celsede bir «Rehber Ruh» tan alınmıştır. (Celsede medyum vazifesini gören şahsın kimliği bildirilmiyor). «Rehber Ruh» kendisini «VARLIK—A» ismiyle (bir kadın adı) tanıtmıştır.

«Eğer Tanrı dünyanıza müdahale etmek isteseydi, ki buna her an muktedirdir, dünyanın bu acılarıyla ilgilenseydi, muhakkak ki bu büyük felâketlere, açlığa, sefalet ve ölüme engel olur, insanların karmecılar gibi ezildiği, öldürüldüğü savaşlara müsaade etmez, dünya üzerindeki ihtilâfları, geçimsizlikleri hırakmaz, suçsuzların katiller tarafından kaçırılmasına, humharca öldürülmesine şüphesiz meydan vermezdi.»

«Varlık» — A» devam ediyor :

«Eğer böyle felâketler oluyor ve Tanrı müdahale etmiyorsa bu tekâmülünüz için bir icap ve zaruret demektir. Ve bizzat keadiniz istediğiniz içindir.»

«Aslında hiç bir zaman Tanrı'yı hayata, yaşantılarınızla kıyaslayamazsınız. Bir clayı O'na asla izafe edemezsiniz. O ne sorar ne de sorulur. O tartışılmaz, konuşulamaz.»

«Kâinatların bu muhteşem âhengi bu harikulade güzelliği Tanrı'nın mutlak mevcudiyetini size ifade etmiyor mu? Bu âhenk ve güzelliği sezme bilgi ve tekâmülünüzle ilgilidir. Tekâmül ettikçe ve olgunlaştıkça sezginiz de artacaktır.»

«Ezeli, ebedi «İlâhi İrade Kanunları» emruları dahilinde kendi serbest iradenizle gönüllü olarak bu tecrübeleri istemiş, kendi arzunuzla dünyadaki hayat planınızı çizmiş geleceğinizi hazırlamıştınız. Ondan sonra arzunuz üzerine dünya planetine gönderildiniz. O halde dünyada başımıza gelen önünüze çıkan olaylardan nasıl olur da Tanrı'yı mesul tutabilirsiniz? Gaflet içinde bulunmalarınız hangi mantık, vicdan ve düşünceyle her şeyden münezzeh Mutlak Tanrı'yı suçlandırabilirler?»

«Kadrciniz olan hayat planınızı hazırlarken size hiç bir varlık karşımamış ve tesir etmemiştir. Çünkü İlâhi İrade kanunları dahilinde serbest ve hür iradenizi, şuurunuzu kullandınız. Deney ve tecrübelerinizi kendiniz seçtiniz. Tekâmülünüzle yardımcı olacak vasıtaları kendiniz ter-

(*) Siyah karakterli satırlar orijinal tebliğlerdir. Diğerleri açıklama ve yorumlardır.

cih ettiniz.»

... «Eğer dünyada sahip olmadığınız şeyler varsa bu, ya zaruri olan vaktin henüz gelmemiş olması veya hayat plânınıza kaydetmemiş delayisiyle istememiş olduğunuz içindir.» O halde istememiş olduğunuz şeyleri hangi hakla alabilirsiniz? Ve diğer taraftan hayat plânınıza geçirmiş olduğunuz, istemiş bulunduğunuz deney ve vasıtaları neden ve nasıl kabul etmez reddedersiniz?» «Şunu iyi bilin ki hayat plânınızda, kaderinizde istemiş olduğunuz her şey acı veya tatlı mutlaka tahakkuk eder.»

«Şüphesiz her şey Ruh'un tekâmülü içindir. Tekâmüle aykırı düşen bir durumun İlahî İrade kanunlarıncı bulunmaması gerek. Eğer bu durum tekâmülü zayıflatan veya yavaşlatan bir hâl alırsa, yine bu kanunlar çerçevesi içerisinde Tanrı'nın ezeli emriyle «Yüksek koruyucu Varlıklar» tarafından tekâmülü mutlak doğru yönde sevkedici ve hızlandırıcı yardım tesirleri her an için gelir.»

«Varlık—A»nın başka bir tebliğinden :

«Kazaları, felâketleri, savaşları, kavgaları her yaştaki ölümleri kendiniz istediniz, kendiniz bütün bunlara karar verdiniz»

«O halde, şimdi ne istiyorsunuz? Asıl aradığımız şey nedir, — Diyorsunuz ki, kaderimizi kendimizin hazırladığımızı hatırlamıyoruz! «Hatırlamamız neyi ifade ediyor ki? Madem ki, kendinizi hatırlamıyorsunuz o halde kimsiniz, Nesiniz? Hiç bir şey misiniz? Yoksa kendisinden habersiz bir maddemisiniz...?»

«Siz beğene sahip bir Ruh'sunuz. İçinizli saran Ruh'unuz hayat plânınızın özünü en küçük teferruatına kadar berrak bir şekilde bilir. Ve o bilir ki, bu plân tahakkuk etmek mecburiyetinde ve mukadderindedir.»

«O halde dünyanızda cereyan etmesi gerekli ve zaruri bulunana, size en iyi hizmeti gören şeye Tanrı neden engel olsun? Bu deneyleri yapmanıza, tecrübe edinmenize ve dolayısı ile ızdırap çekip olgunlaşmanızda Tanrı neden mani olsun?»

«Şunu yine iyi bilin Mutlak Tanrı kendi İlahî İradesinin Kanunları dahilinde cereyan eden hiç bir şeye karışmaz. Kendi Mutlaklığını sarsamaz. Kendi Mutlak iradesinin kanunlarına karşı çıkamaz. Kendi kendisini inkâr etmesi asla ve asla mevzuubahis olamaz.»

«Gerçekten ızdırapsız bir tekâmül ve olgunlaşmayı düşünmek imkânsızdır. ızdırap çekmekten korkmamalı, çekinmemelidir. Mutluluk ızdırap çekmeden tadılmaz. ızdırabın meyvesi tatlı olur, hoş olur, olgun olur. ızdırap çekenler bunu çok iyi bilirler. İşte bu yüzden dünya üzerindeki eğilimler, savaşlar ve büyük çarpışmalar, milletlerin kültür ve medeniyetlerini ilerleten gerekli, zaruri deney ve tecrübelerdir.» Eğer insanlık halâ ızdırap çekiyorsa şimdiye kadar gereken ders alınmamış ve istenmiş olan olgunlaşma henüz olmamış demektir.

Bu deneyler arasında elbette hatalar olur ve olacak. Geçmişe bakıldığı zaman yaşanmış olayların çoğunda haksızlık ve isabetsizlik görülür. Bu vakaların olması dünya gözüyle belki de istenmiyordu. Fakat vukuu buluyor. Dünyada bir müddet için bulunan bizler (Bedenli Varlık, Ruh) aynı tekâmül seviyesinde, aynı mertebeye ve olgunlukta değiliz. Burada müsterek, karışıklı müessir, birbirine bağlı değişiklik ve gerekli tecrübeler mevzuubahistir. Bu yüzden kütle halinde ölenlerimiz arasında bir grup suçsuz insanın bulunması tabii ve mukadderdir.»

«Varlık — A» cevap veriyor :

— «Diyorsunuz; Müdafaasız insanlar, çocuklar ölüyor..»

«Siz cevap olarak şöylece mecburiyetindeyim ki : «dünya anlayışınızın fevkinde bir nektadan bakılacak olursa çocuk yoktur.»

«Şu an size, acı çekebilen, ızdırap ve üzüntü duyabilen, ve siz bedenli dostlarınızla beraber ağlayabilen bir Ruh olarak bulunduğum yerden değil, ve fakat dünya anlayışının ve hatta buranın (spatyom) çok üstünde olan bir merkezin açısından düşünerek cevap veriyorum.. Evrensel İlahî

(Devam, Sayfa 31'de)

Başlangıçta Kelâm, Yani Ses Vardı!

Yazan : Jean During
Çeviren : E. ARIKDAL
(Plânet, Şubat - Mart 1972)

- **SES NEDİR? Hangi şekle bürünür, nasıl tesir eder; ilk başlangıçta bir Ses ya da sadece sesler mi vardı; nasıl meydana gelmişlerdi ve nasıl etkiliyorlardı?** ●

İnsan heryerde ve daima sesin çekiciliği içinde yaşadığı durdu. Dinsel, ruhsal, bilimsel, sihirsel ve estetik düzende duyumsal tezahürat arasında sesden daha ağır basanı yoktur. İşitim sesi en zengin olmakla ve en soyut olamandır. Sesin şekil değişimleri ötesinde insan, daima en yüksek anlamı aramıştır.

Sesle irtibatını yitiren kimsenin müteal, kutsal ve güzel ile olan ilişkisi kesilir ve yalnızca kavramı ve kuramın ötesinde de gerçekleşmekle kalmaz, aynı zamanda olay olarak, pratik olarak da aktüel hale gelir.

Ahşılmış dil müsbet terimleri içine almaz. Köken olarak, dili teşkil eden sesler, saf olarak karşıt, nisbi ve menfi bir değere sahiptir. «Dil'in bütün değerlerini muhalif ve mutlak olarak kabul etmek gereklidir.

Günlük dil de, mutlak değer ve anlama sahip ne terim, ne de kavram vardır. Ayrıcalık ve diyalektik sistemine dayanarak dil ve düşünce sadece bir anlam, bir yön ve bir sese dayanır böylece. Fakat dil ve düşünce hiç bir olayda en yüksek anlamı açığa vuramaz, yani müsbet ile menfiyi, hayatla ölümü, prensip ile son'u kapsayan, Mutlak, Varlık, Tao dediğimiz az önemli isimleri içine alan, eşyanın dülâtesinden kaçan anlamları...»

SES VE DİNDİŞİ DİL

Bu araştırma prensibi batı felsefesine musallattır ve başarısızlığı da tarihliliğinin gereğidir. İçinde düşüncenin saklandığı kelimeler, dilin kısır döngüsü içinde ancak bir değeriyle ilgili olarak anlamlıdır; bir fikir daima bir diğer fikirle söz konusu olabilir.

Rasyonel düşüncenin menşei, Abelard ile, anlamlı bir birim elde etti : **yüklem olarak kabul edilen kelime**. Kelimenin mantıksal anlamı eğer kendi varlık bilimi üzerine hakim durumda gibiyse bu ülküsel kavramın ortaçağ felsefesiyle ilgili soruya bir cevap olduğu ondan daha aşığı kalmaz: **İnsanı nasıl düşünmeli, Kelime ilâhi kelâmın kudretiyle canlanmıştır :**

«**Kalnat**» **gürültülü lâfın değil, kelimenin anlamıdır.**»

Felsefe ve şiir kelimeyi (sözcüğü) anlaşım ile ilgili fonksiyonundan, bir vasıta olması için değil, kendi amacı için saptırmağa gayret etmektedirler. Fakat bu seviyede bile kelime ancak düşüncenin resimlendirilmesidir.

Söz, ötede «ruhun sessiz müziği», beride teleffuzsuz söz: haykırış (cri) dır.

Haykırma canlının bedenlenmiş anlamıdır. Soluk hayatın ruhsal manâsıdır, zira söz ve şarkının ince prensibidir. Haykırma (çığlık), doğum sarsıntısı anlamında,

cenine ait ritmin kəsilmesi ve dünyaya gelişin manâsıdır; soluk, en yüksek anlamında (son soluk) inisiyatik bir değere sahiptir: duyular dünyasında, yüksek bir realiteden gelip yeni bir hayata girişin anlamını taşır.

Sözün başlangıcı ancak bir genelleme içinde belirlenebilen bilinen dilin ötesindedir. Başlangıç hakkındaki bütün sorular Tanrı fikrine çıkar.

«Başlangıçta Kelâm var idi - ve Kelâm vücut (nefis) oldu.» Yani ilâhî ve beşer kelâmın aracılığı ile birbirine bağlandılar. Bu sonuca bundan böyle dil hizmet edecektir: İlähî olanla irtibat vasıtası olan dil...

Soluk kavramı bizi, kutsallığın hiyerarşisine paralel olarak, dindışı olandan kutsal olana götürür; soluksuzluk ise bizzat Tanrıda müteal olmaktır. Rig Veda'da en yüksek prensip «soluksuz solumadır» denmektedir. Nesil, Varlık Olmayı meydana getiren **Bir**'de başladı. Bir, kozmik yumurtaya ihtimam gösteren demiurgosü (evreni düzene koyan tanrılığı) da temsil eder; zahitliğin aşırı faaliyetinden düşünce fıskırır. Bu prensip Tanrı değildir, ama bütün tanrılar hayatı ona borçludurlar. O halde hind mistiğinde dinden daha yüksek bazı geyle var. Kutsal ile din dışı

olanın basit bir sebep yüzünden birbiriy-le asla zıtlasmadıkları bir nokta.

Bu birleşme, Hata-Yoga'da, soluğa hakimiyetle tahakkuk etmiştir; en güç soluk tutma egzersizlerinde guru (hindli mürsid), herkesde uyur halde bulunan kudretli yılan «Kundalini» yi uyandırır ve insanın evrenleşmesindeki süreci tamamlar.

Bu tarikatın vecdî hallerinde, en yüksek hakikatler iç âleme dalarlar. Brahman, «ilk destancı», eski Hind'in destanıvellilerine «aynı Tanrı soluğundan» yazılan bir öğretiyi naklettiler. Shruti-s'ler (ışıtılmış olan kişi'ler) bunları Veda'lar ve kutsal kitaplar şeklinde yazdılar. Ama bu, ilâhî kelâmın bilinen lisanı indirgenebilir olduğu anlamına gelmez. Hakikî bilgi kutsal kitapların ebedî görünüşü altında saklıdır. Mısır'ın Ölümler Kitabı ile Kur'anın tefsirinde olduğu gibi ikinci, üçüncü derecede anlamlar gereklidir. Bu bilim yerli de değildir: «Tanrı fikrini basit kitabî bir öğretimle vermeğe çalışan kimse nin halî İstanbul şehri hakkında harita çizerek bir fikir vermeğe çalışan kimseye benzer.» Kutsal sözün özelliği hemencecik anlamını teslim etmesidir. Kelimeleri tekrar etmek uzun bir çıraklığı gerektirir.

En iptidai seviyedeki dua'nın müessriyeti tesbih ve dua değirmenleriyle (Tebet'in) tekrarlanması sayesinde garantileşir. Ama dua, basit bir sofuluktan ya da bir nev'i liyakat kazanmaktan daha iyi olabilir; ilâhî güce baş vurmanın birçok biçimleri vardır. Bunlardan biri dinin menfi yüzünü temsil eder; kutsal din dışı olana hizmet eder. «Sol elin sesi» «sağ elin sesine» karşittir, tıpkı ak ve kara büyü gibi. (Sağ ve Sol her ikisi de tuzaktır, orta yol ile asıl mutluluğa ulaşılır.) Dua merasimlerinin bedensel hareketlerle yapılan merasimlerden daha ziyade, sihirselsel merasimlerde çok önemli bir yeri vardır. Gerçek merasimin sessiz olduğu şüphe götürür; aksine, sihirselsel merasimlerin büyük bir kısmı münhasıran sözlüdür. Sözün kudreti hareketin kudretini aşar.

Her ne olursa olsun farklı ve titiz

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

sihirselsel ameliyelerde duanın yüksek bir yeri vardır. Gerçekten, şifahi merasim geçkilerinin ötesinde sihir ve din arasında sıkı bir bağlilik bulunmaktadır. Bongo dini Budizmdeki hareketlerin tersini icra eder; kara ayinlerde dualar tersinden okunur; sihir İncil, Kur'an, Veda ve Tripitakalar da mevcuttur. Sihirli sözler söyleme (incantation) dinlerde hep aynıdır: Yeminler, adaklar, dualar, temenniler, ilâhîler, yardım dileme ve rumuzlu yazılar (formüller) v.s.

Sihirli sözler söylenmesinin ilgi çekici bir yanı etki şeklinin «sempatiyle» oluşudur konu veya arzu edilen etki ile merasim arasında daima bir irtibat vardır.

Bu irtibat isim vasıtasıyla kurulur; aynı biçimde, süjeyi kutsayan vaftiz de, kulağa okunan ezan da bir isim vermek içindir. (Eski Mısır'da, beden, duble ve isim insanın üçlü maddesel kaidesidir. O halde sadece ismin kuvvetiyle maddesel bir etki imkânı mevcuttur.) Konuyu zikrederken veya fiilî tasvir ederken bir rastlaşma tahakkuk eder O halde, burada, isim ile sembolleştirilmiş ya da bir şey veya varlığın doğumunu vadeder bir efsane vasıtasıyla ayrıntılı olarak anlatılan kökene (orijine) kadar gitmek söz konusu değildir.

«Kökenini biliyoruz senin... Böyle bir yerde kendini nasıl mahvedersin?»

Sihirselsel olay açıklık ve ayrılıkla vasıflıdır. Buyruklar da kendi amacına uygun bir lisan içinde bulunurlar. Din gibi büyü de «tanrıların dilinden», eski metinlerde, «ruhların lisanından» söz eder. Kutsal dil asla din dışı dil değildir eski yunan sihrî İbranî ve mısır dilindeydi, eski romanlarda yunanca, batıda ise lâtince... Ufak ayrıntılarla uğraşmak da şifahi törenlerde zorunluymuştu: en küçük hata projeyi başarısızlığa uğratar, tersine etkiye sebep olur, ezbere okunan sözlerin müzikal yanı özellikle bulunmalıdır: sesin yönü, tınısı, yoğunluğu, tekrarı sayısı... Scot Origene de, Çatapatha Brahmana'da olduğu gibi, tınlama (Intonation) kelimesinin kendisinden daha önemli değerde olabilir.

Mantra'lar hiç şüphesiz en geniş ve zengin sihirselsel dua sistemidir.

MANTRALAR

Türemsel olarak, mantra düşünme aleti (cutli a penser) anlamındadır; daha belirgin olarak, özel etkilerinden söz etmeden, meditasyonun (teenmülün) dayanağı, kurtuluşun aracı olan hususi bir kudreti kapsar; (Budda'da gerçek hürriyetine ulaşmaya kadar meditasyonu devam ettirdi.) Mantralar sözle ilgili tohumlar olarak da tarif edilirler. Örneğin bir metafizik kitabının sekizlerin kütlesi tek bir kelimeye indirgenebilir: «Pram». Bu durumda, bir özet değil, lâkin genel olarak, şuurun kozmik yapısının çeşitli hallerine götüren bir konsantrasyon ve düşünce temizliğinden sonra «evrensel hiçliğin hakikatini» özümleme olanağı söz konusudur.

Mantralar en üstün kutsal dili meydana getirirler. Başlıca mantraların 70 milyon tane ve ikinci derecede olanların da sınırsız olduğu söylenir. Bu göstermektedir ki, mantralar bütün dilleri kapsamaktadır.

Büyük kanun kitabı Manu mantraları insanlara ilk dil olarak öğretir.

Mantralar kuramı hindüist panteonun tümünü kaplar. (Her ilâhîlik bir mantra ile temsil edilmiştir.) Mistik manada mantrayı teşkil eden harf veya hecenin sayısından mütecekkildir. Her formül, her harf, özel etkisine, sembolik anlamına ve tatbikat biçimlerine ilâve olarak törenselsel, evrensel ya da varlık bilimsel bir anlamı da karşılar.

İlkel mantra, sonsuz şuurun zihinsel formüllü AUM'dur; bütün mantraların kaynağıdır ve orijinal titreşiminden dolayı tüm müzikinin çıktığı yerdir.

Sistemin karmaşıklığına ve mantraların çeşitli yorumlarına rağmen onların dışrak (exotérique) anlamıyla yetinmek boşuna olacaktır. Tek bir müzik sesi için nasılsa, bir formülün edebî görünüşünün ardındaki özel anlam için de araştırma yapmak söz konusu değildir. Örneğin «vahşi» mantralar, çığlık gibi, dış anlamdan yoksundur.

Mantra'nın gücündeki sır kendisiyle çözümlenmez, ama devamlı inceleme ve tatbikatı ve ona uygun yaşantı içinde çözümlenebilir. Şüphesiz ilâhîler, dua ve formüllerin tatbikatıyla ilgili bir sürü öğüt ve kurallar vardır, fakat mantralar tam olarak telaffuz edilse bile doğru bir içerileşme (intériorisation) olmadığı takdirde etkisiz kalacaklardır. «Eğer gözleri-

ni içine çevirirsen, kendi ruhunda, gizli olanı keşfedersin».

Hiçbir hindli mürşid (guru) kendi güçlerini aktarmaz, sadece talebinin kendi gücünü bulmasına kılavuzluk eder. Bununla beraber mahrem öğretilerin inceleme ve uygulamasında bir üstadın yönetimi gerekli olmaktadır, zira bilimin bu seviyesi (Devamı sayfa 32'de)

UFO Aktüalite

(Sahife 9'dan devam)

Listeye alınmış olan başka bir olay da «levitasyon» dur. Bu tip levitasyon celselerinin tanınmış medyomları arasında Jack Webber, Colin Evans sayılabilir. Mackay, ruhsal celselerdeki levitasyon olaylarını, Uçandırelere bir ışık içinde çekilen gerek uzaylı, gerek dünyalı, gerekse eşya ve hayvanları karşılaştırmaktadır.

Bazı müşahitlerin anlattıklarına göre, Uçandıreler hiç yoktan ortaya çıkmışlar, aynı şekilde de ortadan kaybolmuşlardır. Bu olaylar ruh celselerindeki materyalizasyon ve de materyalizasyon olaylarını bize hatırlatmaktadır. Bazı müşahedelerde de Uzaylılar maddî engellerden rahatlıkla öte tarafa geçebilmektedirler. Mackay, bunu, Maria Silbert'in celselerindeki olaylarla karşılaştırmaktadır.

Bundan başka bazı Uçandıre olaylarında tek bir ışıklı nokta küçükken büyür kocaman olur, sonra tekrar bir iğne başı kadar küçülür ve gözden kaybolur. Mackay

bunu, bazı ruhsal celselerde tezahür eden, aniden büyüyen ve sonra tekrar küçülen ektoplazmik olaylara benzetmektedir.

Mackay'ın ifadesine göre, buna benzer birçok benzerlikler sıralanabilir. Bu da Mackay'a göre, ilgilileri daha ciddi araştırmalara itecek yeterli sebeptir.

Mackay, Brlington'da düzenlenen Beynelmlel Astronomi Birliğinde yapılan konuşmaları oldukça ümit verici bulmaktadır. Southampton Üniversitesi'nden fizikçi Dr. Derwent Mercer'in sözlerini şu satırlarla nakletmektedir. «Bizden başkalarının da evrende bulunmaması için bir sebep göremiyorum.»

Cambridge Üniversitesinden başka bir illinadamı olan Dr. Anthony Hewish de yukarıda adı geçen konferansta yaptığı konuşmanın bir yerinde şunları söylemiştir: «Arz-dışı bir hayatın varlığı inancına katılıyorum, Galaksimiz içinde yer almış bulunan korkunç sayıdaki yıldızlar içinde sadece bizim dünyada hayatı aramak biraz tuhaftır.» (Psychic News'dan)

Bencilliklerimi Öldürdüm

(Sahife 5'den devam)

İşte bencilliklerimizi aydınlatıp, bütün çirkinliklerimizi gözlerimizin önüne sermek isteyen sevgi hüzmesi, senin sözünü tekrar ettiğin bu düşük plânda kalkan sevgide görülür!... Her şey fizik mayı istediğimiz sürece çirkindir... Bencilliklerimizin türlerine göre de çirkinliği artar: Vahşi ve korkunç olur!... Kan, cinayet, zorbalık, hunharlık; bu seviyede

bedene maledilerek halle çalışıldığı için, başka türlü olmasına da imkân ve ihtimal yoktur...

Bir kademe üstüne çıkabilen insan, çirkinliklerinin arzularını yenmiş; nefsinin dizginlemiş; vicdan kamçısıyla aklına yol verbilmiş... Ve aklını da aşan, ruhsal duygusalığa ulaşabilmiş insandır...

Bu plânda artık, aklı da susturan ruh konuşur!...

Metafizik Korkular

● J. B. LIEBMAN

Hâkimiyet sâiki, derin başarı arzusu, bizim emel sahibi beşer tabiatının çok takdire lâyık vasıflarındandır. Şu halde yanlışımız nerededir? Aşırı enerjimizi hakiki başarıya harcedeceğimiz yerde bunu nörotik mücadeleye veriyoruz; yanlışımız da buradadır. Sinik (cynical) tâbiriyle, biz hâlâ, altın buzağının etrafında oynayan İsrail oğulları gibiyiz. Judaizm, bu altın buzağıya tapınmanın tehlikelerini her zaman anlamıştır. Psikoloji bugün, birçok insanlara bu nörotik putperestliğin sebeplerini göstermek hususunda dine yardım edebilir. İşin şaşılacak ciheti, asıl tapınılan şeyin bizzat altın olmamasıdır. Altın sadece öç alacak âlet, eski kinleri ödeyecek sivri uçlu kılıç, yaralanmağa müstait çocukların hayallerinde yaşattıkları kılıç geçmez zırttır. İşin doğrusu, birçok insanlar dalmı bir memnuniyetsizlik içindedirler, çünkü gayeleri, ödünç alınmış gayelerdir. Bunlar hayat ihtiraslarını içinde yaşadıkları kültürün içinden değil, ailede bir zamanlar üstünlüğünü çekemedikleri bir aile ferdinden almışlardır. Birçok erkek ve kadınlar şu kısacık hayatlarını, kendilerini şu düşünceye esir ederek geçirirler: «Ben zengin olacağım, kuvvet kazanacağım ve onlara göstereceğim!» Birçok kimseler hakikatte hayâletlerle, yâni eski bir rakiple boy ölçüşmektedirler. İstedikleri başarıyı, yâni, mutlak muzafferiyeti, elde edemediklerinden, hiç bir zaman memnun halde değildirler.

Para kültürümüzün marazı bir ciheti daha var; bu da, Amerika'da hemen hemen her topluluk içinde ayrılıklar yaratan rekabettir. Evî, barkı, malî mülkü, müref-

feh ailesi olan bir adam, bütün bunları yavan ve tatsız görüyor; niçin? Çünkü uzun mesafede yarışında başakları onu geçmiştirler. Her istediği elinde yok değil, sadece başkasının dünyalığı onunkinden fazla... Onun rahatını kaçırın bu «fazla» lıktır. O bu yüzden kendi nefsinin taklîh ediyor, ve asıl başarılarını küçük görüyor. Huzur ve sükûnunu durmadan kemiren kanser de budur.

İnsanın kendi kendine şu sözleri söylemesi zamanı gelmiştir: «Ben ailemin ve kendimin emniyeti, vakar ve refahını temin edecek kazanım olduktan sonra, başkasının elindeki iktidar ve servet, artık beni alâkadar etmez. «Kim daha büyük?» «Kim daha zengin?» «Kimin elinde daha çok servet var?» gibi durmadan mukayeseli sorgular soran fâsit daireyi bozacağım. Hedeflerimi başkalarından ödünç almaktan vazgeçip, kendi ülkülerimi kendim kuracağım. Muvaffakiyete karşı olgun bir insan vaziyeti kazanmağa çalışacağım. Bu ise olgunlaşma ve kemale erişme emeli yoluyla kabildir; hakiki ve samimi kemal, kalp, sîs mahiyetinde, gururlu boş şeylerin peşinden koşan kemal değil. Rüzgârın ardından koşmakla artık kalb huzurunu bozmağa razı olamayacağım. Ve kendimi yalnız altın ve gümüş te razisi ölçüsüne bırakmayacak, iyilik ve kemal ölçüsüne göre ölçeceğim.»

Böyle düşünen bir adam, aşırımız marazı materyalizminden kaçınmak yolunu tutmuş demektir. Böyle bir adam, Shakespeare'in derecesinde şiir yazamadığından dolayı kendini parçalamıyan insana benzer. İçinde Bach'ın füsunu yok diye musiki eserini hakir görmiyen musikişinasa benzer. Pehlivanlar veya ölmez dâhillerle kendini mukayese ederek sanat eserini veya kalemini sekteye uğratmaktan ise kendi nefsinin ve seneden seneye inkişaf eden kabiliyetlerini kabul edip bunları faydalı şekilde kullanarak mesut olan şair ve müzisyene benzer.

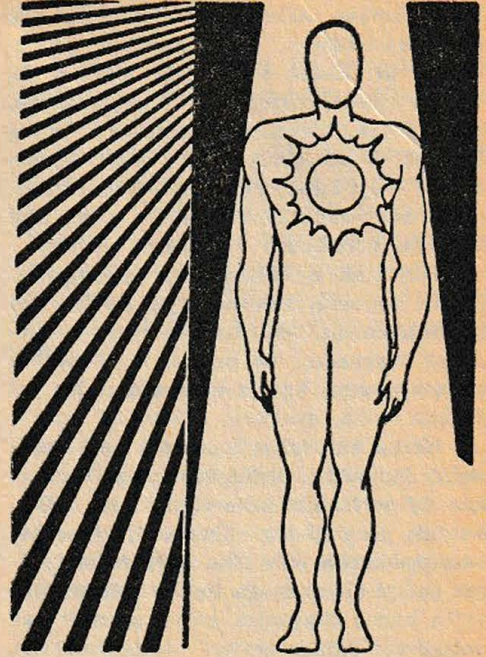
Psikoloji, insan oğluna kendi nefsinin aşırı taleplerde bulunmaktan kurtulması yolunda yardım etmek suretiyle, insanların «altın buzağı» ya tapınma hisle-

rini eksiltmeğe çalışan dinle elbirlik etmiş oluyor. Daha çok sayıda ev, mücevherat, otomobil, para, servet edinme, —çok kere bunlar tecavüz ve oç alma silâhlarıdır,— yarış hastalığından kurtulup, bu sahte hedefleri aramak yerine, insanlar her işte biraz tevazu öğrenir, kendi hakiki başarıları, ve cemiyete olan yardımları ile yer bulabilir. Ne zaman kendi yaratıcı enerjilerimizi, çocuklukta girişmeğe mecbur kaldığımız müsabakalar neticesinde bize yükletilen hedeflere değil, olgun yaşta seçtiğimiz hedeflere vakfedebilirsek, ancak o zaman kendimize olgun ve mesut diyebiliriz.

Ekonomik endişelerimiz hakkında şu kadarını söylememiz icap ediyor. Şu harp sonrası yıllarında bir hayli güçlüklerle karşılaşmamız tabiidir; fakat her erkek ve her kadın bilmelidir ki, bu harap olmuş dünyanın yeniden imarı içinde bir hissesi vardır, ve kendi kabiliyet ve hünerini kullanmalıdır. Yaratmak üzere bulunduğumuz bolluk dünyasında lüzumlu olmayacak ne bir kafa, ne de adale vardır. Benim itikadımca yeni devre gelip çatmıştır; bu devrede insanlar, yalnız sıhhat sigortası, ihtiyarlık sigortası, ve işsizlik sigortası istemekle kalmıyacak, asırlar boyunca insanları dalma bihuzur etmiş olan ihtiyaç ve fakirlik, hastalık ve çaresizlik korkusuna demokrat meziyetin kollektif vicdanı üstün gelecektir. Yeryüzünde bulunan her çocuğa iş ve mevki garanti edilmelidir; çünkü artık öğrenmiş hulusuyoruz ki, mevki ve emniyet yokluğu, ve işsizlik ve açlığın varlığı, dünyayı mahvedecek olan atom bombasının kapsülü haline gelebilir. Böyle akla sığmaz harp âletlerini icat ve istihsal edebilen biz insanlar, insan oğlunun yüreğini dolduran ekonomik korkuları azaltmak yolundaki içtimal makînistlikte daha az usta olmamalıyız; hem bunu yapmağa mecburuz da...

METAFİZİK KORKULAR

Nihayet insanların dini ve metafizik korkularına geliyoruz. Asırlar boyunca hassas insan oğulları ölümden ve yokluğa karışmaktan korkmuşlardır. Hakikaten hepimizin de yalnızlığımızı hissettiğimiz

ve yapımızın zaafından korktuğumuz zamanlar vardır. Ömrümüzün kısılgını ve günlerimizin boşluğunu düşünerek tabiatimizi derinleştirsek iyi olur. Bununla beraber, esaslı dinler bize bilmemiz icap eden hakikatleri öğretiyor: Kökümüz ilâhî kaynaktadır, ne bu, ne de gelecek dünyada mukadderatımız için korkmamıza mahal yoktur. Allah bize bu dünyada şerefli bir hayat yaşamamızı da takdir etmişse, o hayat için ihtiyacımız olan kudretleri de bize ihsan edecektir. Bugün yaşarken «bedi bazular» bizi taşımaktadır: Nefes alıyor, yiyor, içiyor, düşünüyor ve rüyalar görüyoruz; neden. Çünkü bizi tutan kendimizden büyük bir kainat vardır ve bizim derinliklerine erişemediğimiz bir sevgi bizi korumaktadır.

«Burna Diary» adlı bir kitapta muharrir diyor ki: «Bombardıman sahasının kurbanları arasında çalışırken, onlara gayriihtiyarî «Allah sizi korusun» diyordum... Bununla, Allah bizi nihaf kötülükten koruyacak demek istiyorum. Nihaf kötülük ölüm değildir. Başıma bir bomba

● Lütfen sayfayı çeviriniz

düşse bir kurşuna kurban gidecek olsam, beni sevenler, Allah beni korusaydı, diye düşünmemelidirler. Allah korusun, şu demektir ki: İnsanı sağken de, ölürlen de, bomba isabet ederse de, kurtulursa da, Allah sevgisi bizi sarsın, demektir... Nihai kötülük, sevgi eksikliğidir. Onun dışında hayat, sevgi içinde ölümden kötüdür. Tehlikelerden esirgenmesek bile, Allah bizi korusa, kötülükten kurtulmuş oluruz.»

Hayattan ve ölümden korkamağa başlarsak, kâinatın itimada lâyık halini, bizi saran kollarını, bizi tutan ve besliyen sevgisini düşünelim; ve bilelim ki, ilâhî bazuların muhiti dışında çıkacağımız bir yol yoktur.

Korku ve endişe hakkında bazı hakikatler bunlardır. Ölçülü bir endişe hepimiz için de normaldir. Aile ayrılıkları, milletlerarası gerginlikler, ekonomik ve sosyal kararsızlıklarla dolu olan bu zamanda, biraz endişe duymamağa imkân yoktur. Hayatta hüner «başımıza geleni çekmek ve değiştirebildiğimiz şeyleri değiştirmektir» Bazı şeylere tahammül etmemiz gerektir; birtakım güçlükler ve facialar, mağlûbiyetler ve kayıplar beşerî mukadderatımızın bir kısmıdır. Bunun çocukluğumuzun toprağındaki kökünü öğrenince, maddî,

tıbbî, dînî ve mânevi tedavi kaynaklarından istifade edince —çünkü bunlar ruhlarımızın üstünden bütün örümcek ağlarını süpürüp götürebilir— ve benliğimizi kabiliyetlerimiz ve zaaflarımızla, sevinçlerimiz ve sıkıntılarımızla, umuma şâmil tecrübeleri geçiren umumî kardeşler olarak kabul edince, yersiz korkuyu hükmümüz altına alabiliriz.

Korkuyu, sadece onu anlamak ve benliğimizi kabul etmekle değil, megguliyet yoluyla da hükmümüz altına alabiliriz. O megguliyet ki, hırs ve öfkemizin «sublimation» udur ve nefesine acımakla nefesine münhasır kalmaktan kaçmak için en hakkı yoldur; o megguliyet ki bize vakar verir, ve içinde herkese gıda, emniyet ve hürriyet bulunan bir cemiyete kavuşturmaktadır.

En nihayet, korkuyu imanla hükmümüz altına alırız. Hayatın değerliliğine inanan ve Cenabı Hakka güvenen iman; acılarımız ve çabalayılarımızın bir mânası olduğuna iman, ve Allah bizi bir yana atmayacak, bilâkis her birimizi, kendi kâinat plânının içinde kıymeti biçilmez bir mozaik parçası olarak kullanacak diye iman.

İKİ YENİ KİTAP :

● **POSTACI:** Teoman UÇGUN, Fevkalâde sade ve bilgelik dolu spiritüel hikâyeler. Ülkemizde ilk def'a yazılan öğretici spiritüel hikâyeleri özellikle moralinizi takviye için okuyunuz. 5 TL.

● **100 Yıl Boyunca RUH FOTOĞRAFÇILIĞI :** Yazan : Tom PATTERSON. Bedensiz ruhların film üzerinde bıraktıkları kendi suretlerini, ışık radyasyonlarını nasıl bıraktıklarını resimlerle ve selâhiyetli bir açıklamayla öğrenebilirsiniz. 10 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Ruh Dostlarımızdan

(Sahife 23'den devam)

İrade kanunları dahilinden düşündüğünüz zaman çocuk diye bir şeyin olmadığını anlarsınız. Düşünün göreceksiniz, anlayacaksınız.» ?

«Ruh Aleminde çocukluk ve çocuk yoktur. Çocukluk yalnız dünyanızdaki bedenlere aittir. Çocuk olan, yaşlanan, ihtiyarlı ve ölen bedeninizdir.»

«Evet, Ruh âlemleri için çocuk, genç, ihtiyar, ölüm meflumları mevzu bahis değildir. Bunun için bedeni terk etmenin (ölüm, dezenkarnasyon) yaşla ilgisi yok.

Burada şunu bir daha ifade edelim ki; Her çeşit tecrübeyi ikmal etmeye çalışan deney yapan saf ve yalın bir «RUH» var. Vazifesi, ilâhî irade kanunlarınca tekâmül etmek. Dünya tekâmülü değişik zaman ve yerlerde fasılalı olarak tahak-

kuk eder. Bu fasılalar 30, 10 veya 70 gibi değişik senelere ayrılabilir. Her ömür (müddet) için belirli deney ve tecrübeler daha önceden ilâhî irade kanunları içinde bizzat o «Ruh» tarafından plânlanır.

Her müddet için gerekli deney ve tecrübeler yapılmış ve Ruh'un o müddet için yapacak bir şeyi kalmamışsa vasıta olarak kullandığı bedenini terketmesi ve geldiği yere dönmesi kadar tabii bir şey olabilir mi ?

Ve eğer gerekli ve zaruri görülürse ikinci bir dönüş (dünyaya geliş) için hazırlıklara başlar. Bu tekâmülün bir icabıdır. Bedenin 10 veya 50 yaşında bulunması asla mühim değildir. Gerçekte mühim olan tecrübelerin yapılmış, bilginin hazmedilmiş ve Ruh'un olgunlaşmış bulunmasıdır.»

Tesis tarihi 1871

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

EN NEFİS KAHVEYİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Başlangıçta Kelâm, Yani Ses Vardı

(Sayfa 27'den devam)

sinde hiçbirşey yarım yahut tamamen kuramsal bilgi kadar tehlikeli olamaz. Bütün bu sebepler özellikle gizli bir öğreti olan mantracı bilimi meydana getirmektedir; ayrıca çapraşık görünümü ve genel anlam dışındaki olayların makûl dilini kurmak imkânsızlığı büyücülük ve okültizmin niteliğini belirtebilmiştir. Tam tersine mantranın en yüce amacı: eski mısırın «kudretin kelimesi» ifadesine benzer en yüksek anlama ulaşmaktır, bu ifade bedenli halden bedensiz hale (hayattan, ölüm ötesine) suurlu olarak geçişe, tibet budizminin inisiyatik öğretilerinde doğrulanmadığı üzere, izin verir. Sadece en yüce İnisiyasyona kabul edilen kimseleri kendilerini, «parlak nura» ulaştıran çeşitli derecelerden geçtikten sonra, bütün guru'ların ilâhî perdesi, «En yüce Guru» ile birleşmek liyakatine kavuşurlar.

Guru, daha önce, öğrencisi Shishia ile tam bir irtibat kurmağa mahsus tören uygulaması sonucu olarak, birkaç gün kendini hazırlamak zorundadır.

Hürriyete götüren yol özel güçlerin (Siddhi) kazanılmasından geçiyorsa, bu kimselerin «sağ elin» ya da «sol elin» yoluna bağlı oluşlarına göre, iyi veya kötü akibeti olan karma'larına uygun olarak bu güçlerden yararlanabilirler. Birinciler özgürlüğe, ikinciler köleliğe ulaşırlar. Böylece mantralar biliminden iktidar veya siyasal gaye için, özellikle brahmanlar tarafından, dogma ve ideolojide yozlaşmadan önce, istifade edilmiştir.

Mantra kavramının en iyi anlamını

Dr. Evans-Wentz, Tibetli'lerin Ölümler Kitabı, Bardo Thodol'un yorumunda yapmıştır.

«Mantraların kuvvet anahtarı... eski Yunan musikisinin şu kuramında bulunur: eğer bir cismin ya da bir cevherin toniki bilinirse, bununla o cismi ya da o özel cevheri unsurlarına ayırabiliriz. Bilimsel olarak, bu kuram titreşim kanunu anlaşıldıktan sonra kavranılabilir. Her organizma özel titreşim oranına sahiptir ve her cansız madde için de (kumdan - doğa, gezegenden - güneşe kadar) durum böyledir. Titreşim oranları bilinince, organizma ya da biçim (form) unsurlarına ayrılabilir.»

Hiç bir durumda mantranın bu kudretini kapsadığını söyleyemeyiz; tek kazanç deneyi yapan ruhun kuvvetidir. Mantra güneş ışını enerjisini teksif edip çoğaltan merceğe benzetilebilir. Bazı resmî bilim kuramlarıyla yakınlık kurmaya çalışılmıştır. Ses dalgalarının etkisine özellikle ultrason ve enfrason (ses üstü ve ses ötesi) seviyede hiç itiraz edilemez; şüpheli mihrakların tedavisinde, analjezi tekniğinde, iş psikolojisi ve süt hayvanlarının yetiştirilmesinde sesden yararlanılmaktadır.

EN ESKİ SES

Bütün bu ses uygulamaları, hiçlikten hasıl olan Varlık gibi, sükkundan ortaya çıkan En eski Sesin sadece olaysal tezahürleridir. Mantranın ses niteliği, kendi mistik çalışmasında Yogi'ye yol gösteren bir

destek (support) anlamındadır.

Şu halde, öncelikle, bütün dış gürültülere karşı insanı sağır kılan bir meditasyon söz konusudur; Yogi, daha sonra çağlayan sesinden çan sesine kadar azar azar yumuşayıp lâtifleşen içsel fırtınanın başladığını farkeder. Sonunda meditasyonda geliştikçe işitmesi incelik kazanır: Seslilikler seyyal melodiler halinde düzenlenirler. Parabrahmen ile birlik teşkil edilince sîlkûnun sonsuz derinliklerine dalınır ve «Kurtuluş» tamamlanır.

Bardo Thodol'da, ölmekte olan kimsenin sesle ilgili izlenimleri anlatılır: büyük çan sesi, çingirak sesi... Ruh beden ilişkisi azaldıkça bu sesler yumuşarlar. (Çingirak sesi her zaman törensel ölüm deneyiyle bir arada bulunurlar.)

Zen Budizmde, sükûn hakkında meditasyon konuları vardır, örneğin: «iki elin sesi var, bir elin nesli var?»

Dinsel öğretilerin çoğunda içsel sesi duymak için egzersizler uygular. Sofilikteki «zikır» ler mantralara çok benzerler. Allah adını zikrederek vecd haline geçilir. Bu zikre ritmik hareket ve solunum egzersizleri de iştirak eder. O halde «başın etrafında» iştilen ses ve gürültüler aktüel hale getirilir. İslâmî geleneklerde buna benzer teknikler ayrıntılarıyla anlatılır.

Hazreti Muhammet Mustafa dahi mistik sesler üzerinde meditasyon tatbikatı yapmışlardır.

Anlaşıyor ki, musiki somut ve düzenli ses, beşer şuurundaki kutsal kökenden ayrı değildir. Bütün dinsel ve efsanevi gelenekler musikinin ilâhî kökenlerini ayrıntılarıyla anlatırlar. Musiki orada Tanrıya hizmet vasıtası ya da gizli kuvvetleri le-

hine çekme aracı olarak yayılmıştır. Mezopotamya'da musiki sadece dinî musikiydi. Musiki işaretleri ve sistemler, gizli kudretleri inisiye kimselerce tesbit edileni ses veya titreşimler kanunlarının bir transpozisyonudur.

Fisagor yedi kanununa göre gam'ı teşkil etti. Tedricen musiki san'at halini aldı ve esaslar unutuldukça da sistemler karmaşık hale geldi; hislere, zevke ve moda hizmet etmeğe başladı. Mutlak bir değeri haiz olan hiç bir şey kuram (nazariye) seviyesinde sürüp gitmez. Hiç şüphesiz, Batının diyapazon'undan asırlarca önce Hind ve Çin'de mutlak —do— sesi meydana getirilmişti. Müzisyen bu sesi bulmak için meditasyona uygun gelen lotus oturuşuna geçti, sonra soluğuna haklın olarak varlığının en gizli köşesinden önce bir soluk çıkarır, daha sonra da tedricen daha bol soluk, kutsal söz, gitgide «sa» sesine, mutlak —do— sesine transforme olan AUM çıkar.

Bir şans olarak, birçok yerlerde, musikinin kökeni ve amacı unutulmadı. Şayet verdiği güçler çok büyük efsânelerde anlatıla gelmişse bu, dionisos ayinleri ile şematik translar, orfe ile tibetli musiki üstadları arasındaki sürekliliğin kesilmesinden ileri gelmiştir. Musiki tasallût danslarında, cin çıkarma hareketlerinde, sihrî ayinlerde uygulanıyor. Tılsım melodileri, hoş geldin havaları, Tanrıya söylenen ilâhiler, inisiyatik şarkılar, cenaze duaları vardır.

Bu musikinin özel nitelikleri nesilden nesile şifahi yolla nakledilmiştir. Şu halde yapısı hakkında gerçek bir bilgi olmadan uygulanamazlar.

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için Metin KIRAZ'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

**YAYINLADIK. Fıatı 750 kuruş
P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.**

- «Öldürmek kolay, yaşamak ve yaşatmak çok zor, yaratmak imkânsızdır. Birincisi hayvanın, ikincisi insanın, üçüncüsü Tanrının yapacağı iştir.»

«Ruh Tebliği — Mustafa Molla'dan» ●

« En Önemli Konu : Eğitim »

İnsan Gerçekten «Bilinmez» midir ?

● Macit ARAY

Rehber ruh Mustafa Molla «Organizasyon» başlıklı otuz altı sayfalık çok geniş bir tebliği ile bu konuyu, yani «İnsan'ı» bilinmezlikten çıkarmıştır. Üzerinde en çok meşgul olduğu bilim dalının da «İnsan» olduğunu, çeyrek yüzyıldır süren temalarının da yeri geldikçe açıklamıştı.

Bu büyük üstat çok yoğun konuşur; özellikle her cümlesinde şaşılacak kadar yalın, sâde ve derin anlamlı bir vecize niteliği vardır. Yukarıdaki cümleler bunun karakteristik bir örneğidir.

Kâinattaki bütün canlı, cansız varlıkların üç esaslı kategoride bulduklarını, bütün sorunların bu açıdan incelenmesi gerektiğini ısrarla söylüyor :

1 — Alıcılar, 2 — Kendine yeter olanlar, 3 — Vericiler. Alıcılar ilkel basamakta olanlardır. Bellibaşlı nitelikleri «ruh yönünden zayıf» olduklarıdır. Bu nedenle hazır ve kolayın ardında koşarlar. Oysa ki, «kolay, zaptedilmiş zor» dur. Bu ise irade gücü ister. Öldürmek ve sömürü, hazır ve kolayı getireceği için asalaklar, pntiler, kâtiler, haksız ve zalim kişiler «alıcı»lık basamağında yaşarlar. Güç ve zor karşısında tuzaklar, hileler taktikler düzenlerler. Böyle insanlar, zekâ gücü karşısına daima kurnazlık, yalan, iftira ve hırsızlıkla çıkarlar. Sivrisinek, tahtakurusu cinsinden bütün hayvanlar alıcıdır. Kaplan soyu, sırtlan, kurt, leş kartalları v.b. da bu sınıftandırlar.

Bitkilerde parazitler bu durumdadır. Henüz kök iradesi işler bir mekanizma

gücüne ulaşamamıştır. Çalılar, dikenler gibi.

Kendine yeter olanlar ise hiçbir canlıya bir şey vermezler ve onlardan bir şey almazlar. Pamuk üremek için rüzgâr gücünden yararlanarak bulunduğu yerden ötelere kadar yelkeni sayesinde sürüklenip yayılır. Halbuki verici sınıftaki bitkiler başka türlü nitelik gösterirler. İncir ağacı tatlı bir besin verir canlılara. Çok ufak çekirdeklerinden bir kısmı dış aralarından kayarak sindirim organlarından geçer, başka bir yerde toprağa ulaşır. Böylece bütün meyva ağaçları türlerinin üremesini vericilikleri ile sağlarlar.

İnsanların binlerce yıldanberi süregelen garip, yersiz ve yanlış bazı yargıları vardır. Meselâ aslan, alıcı yani ilkel ruhu bir hayvan olduğu halde şeref ve yiğitlik sembolü sayılmıştır.

Parmak ucu kadar bir arı bütün yırtıcıların üstünde bir irade gücü ve başarı gösterir. Kısacık ömürleri içinde bitiremeyecekleri kadar bal üretirler ve bir kovan yasına mutlak bağlılıkla yaşarlar. Ne arılar ne de karınca, ne alıcı ne de vericidir. Kendi hayatı için didinir; ilerisi için çalışır.

Cansızlar âleminde de aynı kategoriler vardır. Meselâ dünyamız alıcıdır. Güneş vericidir. Işık yönünden kendine yeter yıldızlar da vardır.

Bu tebliğin alınışından on yıl sonra Gamov, «Uzayda bilimin son sınırı» adlı kitabında moleküllerin aynı sınıflara ay-

rıdıklarının bilimce saptandığı yazılıdır.

Bu açıdan insan toplumu incelenmeden yeryüzünde mutluluğun gerçekleşeceğini beklemek boştur. Çünkü «alıcı» insanlar, dünya nüfusunun dörtte üç buçuğunu teşkil etmektedirler.

Bunların arkadan vuran yıkıcılığı, zulüm, haksızlık ve kaba kuvvet güdücülüğü; kin, nefret ve intikâm duygularını beslemektedir. Böylece yeryüzü daha birkaç yüz yıl insan kamı içecek, gökler, suçsuzların, haklıların inleyişleri ve çığlıklarıyla titriyecektir.

Rehber ruha, «çare nedir?» diye soruldu. Verilen cevap yine sâde ve yoğun dur :

«Alıcıları, aktif rolleri temsil etmekten alıkojacaksınız onlar her an, vericilerin dikkatleri altında ikinci plânda çalışacaklardır. Mümkün olursa kendilerine yeterlik kazanmalarını sağlama umudunu güdeceksiniz. İlkokul çağında bu kategorileri tesbit etmek kolaydır. Sadece üç dosya düzenliyeceksiniz. Birinin kapağında «A», ikincisinde «K», üçüncüsünde de «V» harfleri yazılı olacak. Sonraki müesseselere bu dosyalar kesin bir gözetleme ve kontrolden çıkmış birer sonuç, yani belge olarak gidecektir.

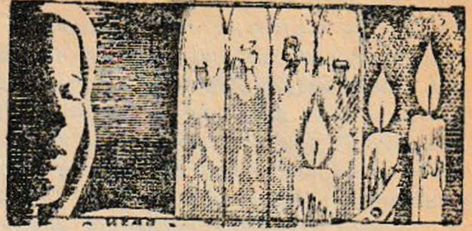
Böylece toplum içinde herkescin daha namuslu, daha dengeli yaşaması sağlanır.

Bütün Allahsızlar, menfaat köleleri, ikbal ve desinler, ün budalaları hep alıcıdır. Bunları örs üstünde çekik durumundan uzaklaştırmanın tek ve kesin çaresi budur.

İhtirasız insan külden çamura benzer ama ihtirası müsbet doğrultuda harekete geçirmek ancak «verici» lik basamağında kilerin iradî gücüne bağlıdır. Pedagojide söylenmedik konu, denenmedik prensip kalmadığı halde idealleri vasıta yapanlar gittikçe çoğalmaktadır.

Bu eğitim yolunu uygulamanın zamanı gelmiştir artık.

Alıcılar güç kazanmakta, çoğalmaktadırlar. Yarattılışlarındaki ruh zayıflığı

nedeniyle daima saldırgan, kıskanç ve soyguncudurlar.

Alıcı, nefsinin teknik sınırını aşamamış, içindeki dinmez açlık duygusunun hizmetçisi olmaktan kurtulamamıştır. Hep «BEN» açısından görür ve plânlar kurar. Oysaki vericilik kategorisine yükselmiş büyük insanların güçleri benlik kaygısını çoktan gerilerde bırakmış, toplumlara yayılmıştır. Hz. Muhammet, İsa, Mevlâna Yunus, Edison, Atatürk, Aynştayn, Ruhselman gibi bu sınıfın insanları ne yazık ki, her zaman sayılacak kadar çok az yetişmektedir.

Toplumlarda görülen bunalımlara sebep olanlara karşılık adı bilinen veya bilinmiyen verici sınıf kişileri sayesinde biraz yaşama gücü bulabilmekteyiz.

Vericilerin çoğunda bir öte inancı vardır. Hiçbir zaman kutluluk duygularını sömürmeğe tenezzül etmez, maddi ve manevî haklara el uzatmaz, sataşmazlar. Cömerttirler, bütün davranışlarında iyi niyet ve içtenlik hâkimdir. İcatçıdır, üretici ve yaşatıcıdır. Toplumun o refahını, kişinin mutluluğunu isterler. Gerekirse bu yolda kendilerini hesaba katmayacak kadar feragat ve fedakârlık içinde zoru yemeğe, düşeni kaldırmağa, çalışırlar ve bundan sonsuz mutluluk duyarlar.

Keşkin çizgileriyle hemen tanıyabileceğimiz bu üç kategori insanların, çocukluktan itibaren verilen tahsil ve eğitim kendi istikametlerinde daha da güçlendirdiği için aile ve kültür müesseseleri sorumluluk altındadır ve bu yolda buğdayın tohumlarını ayırır gibi insanın da güçlüsünü izlemek zorundayız.

Fiil Değil, Niyet Önemlidir

Esefle karşılamanız gerekir ki, sosyal hayatımızda insanları cezalandırmak istediğimiz zaman, onların sadece işledikleri fiillere bakmakla yetiniyoruz. Mükâfatlandırmak istediğimiz bir şahsın, fiillerinin arkasındaki niyetini hiç nazarı itibara almak lüzumunu duymuyoruz. Tabii verdiğimiz hükümlerde objektif kaldığımızı iddia ederek vicdanen müsterih olmayada çalışıyoruz. Ama, acaba bu şekilde bir değerlendirme yeterli midir? Yani bir şahsın sadece fiillerine bakarak, onun hakkında vereceğimiz hükmün ne dereceye kadar gerçeği ifade edebilir.

Gerçi niyetlerin de bir faktör olarak, değerlendirme ve hüküm vermemizde bizim için önemli bir yardımcı olduğu düşünülürse, her ne kadar hiç birimize aykırı ve kabul edilmez bir fikir gibi gelmiyeycekse de karşımızda öylesine dik ve sarp bir engel vardır ki, bu engeller aşılması, cidden çok güç ve halli çetin bir problem-dir.

Evet, niyetin sebep-netice münasebetlerinde önemli bir faktör olduğunu kabul etsek bile bu faktörün değerini nasıl tayin edeceğiz? Bu hususta kıstaslarımız, ölçülerimiz ve vasıtalarımız var mıdır? varsa bu işe yeterli midir?... Bu noktalar cidden mühimdir.

Filhakika, bakıyorsunuz bir insan, bir fiilde bulunuyor. Bir başkasına bakıyorsunuz, o da aynı fiili işlemiştir. Ama illiyet kanunu açısından (şartları —niyet— hariç olmak üzere tamamen aynı kabul edecek olursak...) neticelerin birbirine eşit olması gerektiği halde hiç de öyle olmamaktadır. Bu eşitsizliği belki de belirli bir müşahade bize ispathyamıyabilir. Biz belki de eşit oldukları, zehabına kapılabi-

liz. Ama mantıkî olarak ve determinizma kanununun işleyişi içinde durumu incelersek görürüz ki, neticeler hiç bir zaman birbirine eşit olamayacaktır. Zira, illiyet terazisinin illetler kefesinde bütün şartlar aynı olduğu halde (öyle kabul etmiştik) sadece bir şart (veya âmil) yani niyet faktörü farklıdır. O halde iki neticenin birbirine eşit olması düşünülemezdir.

Şu halde sadece fiillerimize bakarak onların dış görünüşlerine göre değerlendirmeye kalkmamız, bizi yeterli bir hükümendirme yapmaktan uzaklaştırmış olacaktır.

Bu uzaklaşma bilhassa vicdan kontrolü ve muhasebesinde kendisini daha da belirli ve önemli bir şekilde hissettirecektir. Şahsın nefis kontrolunda sadece fiillerinin dış görünüşlerini ele alması, onlara göre kendisini temize çıkarmak istemesi, düpedüz kendisini aldatmaktan başka bir netice vermiyecektir. O bilmektedir ki o fiili —faraza) kendi çıkarına ve kötü bir düşünce ile işlemiştir. Bu aşıkâr olduktan sonra o fiil ne kadar mâsum ve hatta ne kadar fedakârane gözüktürse gözüksün, gene de neticesi —bilhassa o fiili işleyen şahıs için— umduğunun tersine olacaktır.

Suçluların tesbit ve cezalandırmakla görevli adalet mekanizmasında bile bu yönde işleyen ve niyetin tesbiti halinde onu da bir âmil olarak değerlendiren bir düşünce ve eylem mevcuttur. Dikkatsizlik neticesi kazara ortaya çıkmış ve zarar vermiş fiillerle azmedilerek taammüden yapılmış olanlar, birbirinden ayrı mütalâa edilmektedir.

Elbette ki, gözü dönmüş bir canının tetiği çekmesi ile kendini müdafaa edenin veya kazaen tetiği çekenin bu fiili arasın-

da, ruhi seviye açısından olduğu kadar sosyal adalet tevzii açısından da farklar bulunacaktır. İşte bu fark doğrudan doğruya niyet faktörüyle ortaya çıkmaktadır.

Fiillerimizden ziyade niyetlerimizden mes'ul olduğumuzu söylemekle, pek önemli ve hayati bir konuya parmak basmış olacağız. Her şeyden önce neyi ne için yapmak istediğimizi düşünmeliyiz. Vicdanımızın süzgecinden geçirdikten sonra o fiili işlemeye yönelmeliyiz.

Açıkça görülmektedir ki, görünmeyen elle tutulamayan bir âmil olan niyetlerimiz, irademizi harekete geçirmekte ve fizik olayların neticeleri üzerinde söz sahibi olmaktadır. O kadar ki, müstakbel hayatımızın şu veya bu kalıba dökülmesi, niyetlerimizin kalitesine tabi bulunuyor. Hayat imtihanlarında alacağımız notlar, işlediğimiz fiillere iştirak eden niyetlerimizin özelliklerine göre tayin edilmektedir. İlet-netice zincirinin son halkası, niyetlerimizin durumuna göre istikamet almaktadır. Bizi cennet huzuruna veya cehennem azabına sürükleyecek olan da gene

fiillerimizden önce niyetlerimiz olacaktır. Bir bakıma bizim karşımıza, zaten o fiilimizle karşılaşmaya hak kazanmış şahısların çıkmakta olduğu düşünülebilir. Biz, fiillerimizin neticelerinden ziyade niyetlerimizin safiyetinden mes'ulüz. Sosyal Adaletin pengesinden kendimizi belki kolaylıkla kurtarabiliriz, ama vicdanımızın yargısı karşısında kendimizi temize çıkarmamız o kadar kolay olmayacaktır. Niyetlerimizi bizden daha iyi bilen bir başka insan var mıdır? Vicdanımızdan bu niyetlerimizi gizleyebilir miyiz?

Kendimizi aldatmaya belki bir süre muvaffak olmuş gözükebiliriz. Ama günü gelince bütün çıplaklığı ve açıklığı ile bu gaflet perdesinin yırtıldığını mutlaka göreceğiz. Bundan şüphemiz olmasın.

Niyetlerimizin yön verdiği fiillerimiz bizim dışımızda, bizden ayrı cereyan etmekte olmasına rağmen niyetlerimiz ruhumuzda hayatiyetlerine devam edecekler ve vicdanımız karşısında bizimle beraber olacaklardır...

RUH ve MADDE'ye

Abone Olunuz,

Okuyunuz,

Okutunuz...

Severseniz dostlarınıza tavsiye ediniz.

(Sayfa 2'den devam)

İn Zorunlu durumlara göre meydana gelen başka türlü hayat biçimleri, neden öteki gezegenlerde meydana gelmesin?

SKYLAB'DA YAPILAN DENEY VE GÖZLEMLER :

- Örümceklerin ağırlıksız durumda iken ağırlarını nasıl kurduklarını;
- Akvaryumda yüzen balıkların hareketlerini, gözlediler.

Realite

- Top oynadılar ve topun sıçrayışında izlediği yolu incelediler.
- Kâğıttan yapılmış oklar attılar.
- Ne yaptıklarını görmek için su içinde kabarcıklar meydana getirdiler.

KISACA :

Ağırlıksız halde fizik ve biyolojik bilgilerin artırılması için çalışmalar yapıl-

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

SOVYET RUSYA'DA RUHSAL ARAŞTIRMALAR	20.— TL.
KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ	7,50 TL.
ŞUUR PROJeksiYONU : M. Kiraz	7,50 TL.
ZİHİNSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	7,50 TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet)	5.— TL.
METAPSiŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABIYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge	13.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7,50 TL.
RUHLAR KONUSUYOR : Afif Yesari	7,50 TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİLTLERİ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11;	30.— TL.
12, 13):	40.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME VE	
HİND'DE İPNOTİZMA (2 Kitap bir arada)	7,50 TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7,50 TL.
MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.
POSTACI : Teoman Uçgun. Spiritüel Hikâye	5.— TL.
YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI.	10.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul